

კომუნისტი

პროლეტარებო გაერთიანდით! ჟურნალი

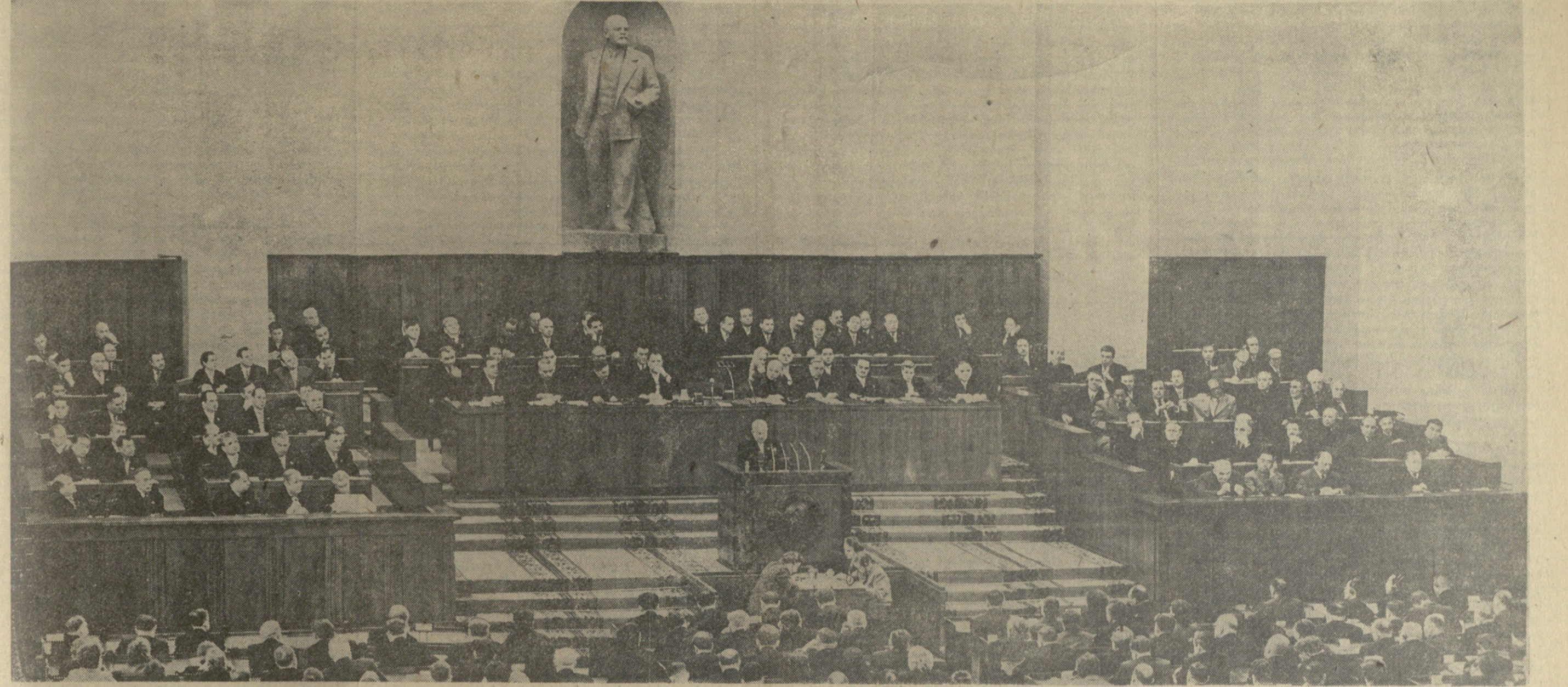
საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის XXI ყრილობაზე

28 იანვარს კრემლის დიდ სასახლეში მუშაობას განაგრძობდა საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის რიგგარეშე XXI ყრილობა. დღევანდელი კამათი სსრ კავშირის სახალხო მეთრენობის განვითარების 1959-1965 წლების საკონტროლო ციფრების შესახებ ამხანაგები ნ. ს. ხრუშჩოვის მოხსენების გამო დილის ხელდასრულებით დასრულდა. მ. ს. ხრუშჩოვი, პ. ი. სტალინის (მოსკოვის სახელმწიფო პარტიკულური სკოლის დირექტორი), ლ. ნ. პოლიანსკი, ლ. ნ. ბრეჟნევი (გორკის პარტიკულური სკოლის დირექტორი), ა. ნ. კოსიგინი, ა. ნ. მანუილსკი.

პოლიტბიროს გაერთიანებული მუშაობის ცენტრალური კომიტეტის პირველი მდივანი მ. ს. ხრუშჩოვი, რომელიც მიესალმება საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის XXI ყრილობას, გადაცა საბჭოთა კავშირის მუშაობის კლასისა და ხალხის მუშაობის მეთრენობის სურვილები პოლიტბიროს მუშაობის კლასისა და მთელი პოლიტბიროს ხალხისათვის. 28 იანვარს საღამოს ხელდასრულდა მუშაობის ამხანაგები ნ. ი. ბრეჟნევი, ა. ნ. კოსიგინი, ა. ნ. მანუილსკი (ტულის პარტიკულური სკოლის დირექტორი), ა. ნ. ლარინი (რიაზანის პარტიკულური სკოლის დირექტორი). ყრილობის მონაწილე მუშაკლები მუშაობის იტალიის კომუნისტური პარტიის ვენერაბელი მდივანი პალმირო ტოლიატის და საფრანგეთის კომუნისტური ცენტრალური კომიტეტის პოლიტბიროს წევრი, ცენტრალური კომიტეტის მდივანი შარლ დეგოლი, რომლებმაც მისალმებელი სიტყვები წარმოთქვეს.

ბარდების 38-ე წელი № 24 (11330) ხუთშაბათი, 29 იანვარი, 1959 წ. ფასი 20 კპ.

საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის რიგგარეშე XXI ყრილობა

მოსკოვი. 1959 წლის 27 იანვარი. კრემლის დიდ სასახლეში გაიხსნა საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის რიგგარეშე XXI ყრილობა. სურათზე: ყრილობის პრეზიდიუმი. ტრიბუნაზე საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის პირველი მდივანი, სსრ კავშირის მინისტრთა საბჭოს თავმჯდომარე ამხანაგი ნ. ს. ხრუშჩოვი. ფოტო გ. სევატიანოვისა და გ. ვარკოვისა. (საქსესის ფოტოკორნეიკა).

სსრ კავშირის სახალხო მეურნეობის განვითარების 1959-1965 წლების საკონტროლო ციფრების შესახებ ახანაგები ნ. ს. ხრუშჩოვის მოხსენება

კარგად ცნობილია, რომ კაპიტალისტური წყობილება აღამიანს ხდის კარჩაეკტილსა და ვანკერობულს, რომელსაც მარტო საყოფარესო ძალის იმედი აქვს, რადგან მეტი არაფერი იმედი არა აქვს. მან იცის, რომ თუ საბჭოთა დასავლეთი მოგებისადმი, კერძო საკუთრებისადმი, მას სულ უფრო ძლიერ უფიქრდება კოლექტივიზმის გრძობა, ზრუნვა საზოგადოებრივი კეთილდღეობისათვის. მაგალითად, ჩვენს ქვეყანაში ხდება უმდიდრესი ბუნებრივი რესურსების ახალი რაიონების ინტენსიური ათვისება. შენდება ბევრი ფაბრიკა, ქარხანა, შახტი, ელექტროსადგურები და სხვა საწარმოები ციმბირში, ყაზახეთში, ჩრდილოეთის რაიონებში, შორეულ აღმოსავლეთში, ხშირად საკმაოდ მაკარი პავის მქონე უდაბურ ადგილას. ამ საწარმოთა მშენებლობისა და ექ. მუშაობისათვის საჭიროა ბევრი მუშა. სად ვიშოვნოთ ისინი?

ყაროს აღამიანებისა, რომლებიც დაავადებული არიან „ოქროს ციფრ-ციფრებით“, მზად არიან ოქროსათვის თუნდაც ნონებით წაიღონ ცხრა მთას იქით. მოწინავე საბჭოთა აღამიანები შორეულ მხარეებში მიდიან არა „ოქროს კერძისათვის“, არა პირადი გამდიდრებისათვის, არამედ იმისათვის, რომ აშენონ ახალი ქარხნები და ფაბრიკები, მოხვან მინდვრები, ააგონ ახალი ქალაქები მთელი საზოგადოებისათვის, ჩვენი შვილებისათვის, მომავლისათვის, კომუნისტური გამარჯვებისათვის. ინდივიდუალისტური წყობის აღამიანები, პიროვნების ინტერესების ბურჟუაზიული გაგების აღამიანები ვერ ჩააწყობენ საბჭოთა აღამიანების ახალ მორალურ თვისებებს, და ამიტომ ისინი თავიანთ ყიღაზე ცდილობენ ახსნან საბჭოთა აღამიანების პარტიოტული საქმეები, როგორც იძულების შედეგი.

შეიძლება დამშვიდებით ეგლოდოთ. თუ როდის ვაქრება თვისთავად კაპიტალიზმის ეს გაღმონაშთები, საჭიროა გადამწყვეტი ბრძოლა ვაწარმოოთ მათ წინააღმდეგ, მივმართოთ საზოგადოებრივი აზრი ბურჟუაზიულ შენეღულებათა და ზნე-ჩვეულებათა ყოველგვარი გამოვლინების წინააღმდეგ, ანტისაზოგადოებრივი ელემენტების წინააღმდეგ.

წარმატებისა, საბჭოთა სკოლა ვერ კიდევ ჩამორჩება კომუნისტური მშენებლობის მოთხოვნებს, სერაოზული ნაკლოვანებები აქვს.

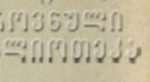

საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის რიგგარეშე XXI ყრილობა

დღემდე მერვედამდე — შორეულ აღმოსავლეთში — ამერიკის შერეული შტატების აგრესიული პოლიტიკა ჩინეთის სახალხო რესპუბლიკისა და სხვა მშვიდობისმოყვარე სახალხო რესპუბლიკების მთავარი წყაროა. ამ ცენტრის წინაშე მდებარეობს მშვიდობითი ადგილები და თვალსაზრისით, რომ ამერიკის აგრესიული მოქმედება შეიძლება გადაზრდილიყო უდიდეს ომის ნაწილად. მხოლოდ ჩინეთის სახალხო რესპუბლიკისა და სხვა მშვიდობისმოყვარე ძალების გადამწყვეტი მოქმედებით თავიდან იქნა აცილებული ეს საფრთხე.

წყნარი ოკეანის რაიონი ამერიკის ატომური იარაღის გამოყენების მთავარი პოლიტიკური ცენტრია.

ყოველდღე ეს დაბრკობებით მოთხრობილი ზღაპრული და განსაკუთრებით ატომური ომის თვლიდან აცილებულმა თავის დღემდე ამ ნაწილში. შესაძლებლობა აქ, ალბათ, მეტია, ვიდრე სადღეს, რადგან საბჭოთა კავშირი, ჩინეთის სახალხო რესპუბლიკა, კორეის სახალხო-დემოკრატიული რესპუბლიკა, ვიეტნამის დემოკრატიული რესპუბლიკა, აგრეთვე ინდოეთი, ინდონეზია, ბირმა და ამ რაიონში მდებარე სხვა სახელმწიფოები იცავენ მშვიდობის საქმეს. ათას ერთობლივ გამოსვლა ატომური იარაღის და მისი გამოყენების აკრძალვისთვის შეუძლია გადაწყვეტილად შეუწყოს ხელი მშვიდობის შენარჩუნებას წყნარ ოკეანეში. ამ ქვეყნების ინიციატივას მხარს დაუჭირდნენ იპანისა და წყნარი ოკეანის აუზის სხვა ქვეყნების ხალხები. შეიძლება შეიქმნას კიდევ უნდა მეტი წინააღმდეგობა ატომური იარაღის გამოყენების წინააღმდეგ და უწინარეს ყოვლისა ატომური იარაღისგან თავისუფალი ზონა.

უკიდებლობა, დარცხანად იგი იმპერიალისტთა ხრიკებისაგან. ამის წინააღმდეგ იბრძვიან შინაური რეპრესიული ძალები, რომლებსაც წმინდად აქვთ გარედან იმპერიალისტები.

ასეთი პროცესები, რომლებიც ხდება იმპერიალისტური ჩაგვრისგან განთავისუფლებულ ქვეყნებში, წარმოიშობა არა იმის გამო, რომ იმპერიალისტთა და სურვილით, არამედ იმის გამო, რომ არსებობს კლასური და მათი სხვადასხვა ინტერესები. ჩვენ, როგორც კომუნისტები, და ყველა პროგრესული ადამიანი, თანაგრძობობით, რა თქმა უნდა, იმას, ვინც სოციალური სამართლიანობისათვის იბრძვის.

ჩვენ არ ვმალავთ იმას, რომ ჩვენ და არაბთა გაერთიანებული რესპუბლიკის ზოგიერთი მოღვაწეს სხვადასხვა შეხედულება გაუქვს იდეოლოგიის დარღვევას. მაგრამ იმპერიალისტთა წინააღმდეგ ბრძოლის საკითხებში, კოლონიალიზმისაგან განთავისუფლებული ქვეყნებში, პოლიტიკური და ეკონომიკური დამოუკიდებლობის განმტკიცების საქმეში, ომის საფრთხის წინააღმდეგ ბრძოლაში ჩვენი პოზიციები ემთხვევა იმავე მოღვაწეთა პოზიციას. იდეოლოგიური შეხედულება განსხვავებით ხელი არ უნდა შეუშალოს ჩვენს ქვეყნებს შორის მეგობრული ურთიერთობის განვითარებას და იმპერიალიზმის წინააღმდეგ ერთობლივი ბრძოლის საქმეს.

იმპერიალისტური სახელმწიფოთა აგენტებს, რომლებიც შუა და ახლო აღმოსავლეთის ქვეყნებში მოგზაურობენ, სურთ ზოგიერთ დამინერ კომუნისტებთან და გარდაუდებლად ასეთი ვიზი უზრუნველყონ იმპერიალისტთა გავლენა და მხარი დაუჭიროონ რეპრესიული ძალები. ამიტომ ამ ქვეყნების ხალხები ფხიზელი უნდა იყვნენ იმპერიალისტთა ხრიკების მიმართ.

ქვეყნებს, რომლებმაც თავიანთი ეროვნულ განთავისუფლებას მიაღწიეს, სჭირდებათ და კვლავაც დასჭირდებათ სოციალისტური ქვეყნების მხარდაჭერა, ყველა პროგრესული ადამიანის მხარდაჭერა. საბჭოთა კავშირი და სხვა სოციალისტური ქვეყნები განამტკიცებენ მეგობრულ ურთიერთობას ამ ქვეყნებთან, რომლებიც განთავისუფლებულ კოლონიურ ჩაგვრისგან, უწყვეტად კვლავაც გაუჭევენ მათ დახმარებას.

იმპერიალისტები თავიანთი ეკონომიკური ურთიერთობის სუსტად განვითარებულ ქვეყნებთან აქცევენ შანტაჟის და გამოძვლის სავადას, თავს ახევენ მათ სამხედრო და პოლიტიკურ პირობებს. ჩვენი ქვეყანა თავის ურთიერთობას ყველა სახელმწიფოსთან საფუძვლად უდებს სრულ თანასწორობის პრინციპს და თანამშრომლობას, სამხედრო და პოლიტიკური პირობების დაუღებლად. ჩვენ არ ვეფუძნებით ქველმოქმედებას. საბჭოთა კავშირი დახმარებას იძლევა სამართლიან კომუნისტულ საწყისებზე. სოციალისტური ქვეყნები ემხრობიან სუსტად განვითარებულ ქვეყნებს საკუთარი მრეწველობის შექმნაში, მაშინ როცა ამერიკის შერეული შტატები ცდილობენ მიჰყიდონ სამომხმარებლო საქონელი, რომელიც ვერ საღებდა შინაურ ბაზარზე. შვიდწლიანი გეგმა ახალ შესაძლებლობებს ქმნის მრეწველობის მხრივ სუსტად განვითარებულ ქვეყნებთან საბჭოთა კავშირის მკაცრი ურთიერთობის თანამშრომლობისათვის.

ახლა ჩვენ ვხედავთ თავისუფლებისა და დამოუკიდებლობისათვის ხალხთა ბრძოლის ახალ ეტაპს, ჩვენ ვხედავთ ეროვნულ-განთავისუფლებულ მოძრაობას ყველა კოლონიურ და დამოკიდებულ ქვეყანაში. გაძლიერდა ლათინური ამერიკის ქვეყნების ხალხთა ბრძოლა ამერიკის იმპერიალიზმის უღლის წინააღმდეგ. ამომრადუნდ აზიისა და აფრიკის ქვეყნების ხალხები. იმ ხალხებს, რომლებმაც აქ ეროვნული თავისუფლება მოიპოვეს, თვითონ სურთ გადაჭრად საკუთარი ბედის უფრო მეტად, ვიდრე ოდესმე წინათ, მათ ესაჭიროებათ მშვიდობიანი პირობები, დიდმა სახელმწიფოებმა უნდა იყოსონ გაძლიერებული, რომ წმიდად სცემენ პატივს არაბული აღმოსავლეთისა და აფრიკის ქვეყნების ხალხთა სურვილებს, უარს იტყვიან ძალის გამოყენებაზე სადავო საკითხების გადაჭრის დროს, ამ სახელმწიფოთა სწინააღმდეგ საქმეებში ჩარევაზე. თითქმის წამლის საწყისი ადგილის, სადაც ეცეს ეთაბანდინი, უნდა შეიქმნას მშვიდობისა და ხალხთა თავისუფალი ეროვნული განვითარების ზონა.

კალკულა რაიონებში დაბალი ვითარების შენელებისათვის საჭირო ღონისძიებანი იქნა შეგახმობთ ბრძოლისათვის საერთაშორისო ატომსფეროს საერთო გაქანსაღებლათვის.

დღევანდელი დღის ამოცანათა ამოცანაა მკვდარი წერტილები დაეჭობა განარაგების საქმე. გამაღებელი შეიარაღება გრძელდება და სულ ახალ ფინანსურ და მატერიალურ რესურსებს ნიჭამს. იარაღის წარმოებისათვის სასარგებო გამოსახარად კაპიტალისტური სახელმწიფოთა მთავრობები თავიანთი ბიუჯეტების უდიდეს ნაწილს ახმარებენ მილიტარიზაციაში, ახორციელებენ მშრომელთა ძარცვის პოლიტიკას, მოქმედებენ პრინციპით: „თუნდაც შიმშილი იარაღი, მაგრამ მისთვის შეიარაღებულა“.

განსაკუთრებით მომწიფდა ატომური და წყალბადის იარაღის გამოყენების აკრძალვის საჭიროება. ახლა, როცა ატომი აღიარებს, რომ შესაძლებელია ატომური აფეთქებათა აღმოჩენა დღემდე ყოველ ბუნებში, არავითარი საფრთხე არ არის შეფერხდეს ატომების იარაღის გამოყენების აკრძალვის მოთხოვნის გადაჭრა. ყველა ქვეყნის ხალხები მოითხოვენ შეწყვიტოს ეს ახალი, რომელიც დღემდე ატომსფეროს ატყვას მაგრამ რადიკალური პოლიტიკით. და ეს მოთხოვნა უნდა შესრულდეს.

ჩვენ ვითვალისწინებთ იმას, რომ სხვადასხვა სოციალური სისტემების მქონე სახელმწიფოთა ურთიერთობის საფუძვლად უნდა დგოს მშვიდობიანი თანასწობობა. ჩვენ და კაპიტალისტური ქვეყნების მმართველ რევებს სხვადასხვა შეხედულებანი, სხვადასხვა მსოფლიმწიფეობა გაუქვს. ჩვენ არსებობს არ ვიტყვით უარს ჩვენს შეხედულებებზე და არ ვაიძულებთ ჩვენს თავს იდეოლოგიით, რომ ჩვენი კლასობრივი მოწინააღმდეგენი შეცვლიან თავიანთი იდეოლოგიას. მაგრამ ეს ჩვენს ნიშნავს, რომ შეხედულებათა განსხვავების გამო ჩვენ უნდა ვიომოთ. ყოველ ქვეყანაში თვით ხალხი განსაზღვრავს თავის ბედს და ირჩევს თავისი განვითარების მიმართული მას. საბჭოთა კავშირის არ სურს თავს მოახვიოს ვისმე მისი მიერ არჩეული გზა. ჩვენ მთლიანად ვხელმძღვანელობთ გ. ი. ლენინის მითითებით, რომ რევოლუციის ექსპორტი არ ხდება.

განა უფრთხილი არ იქნება, თუ სხვადასხვა სოციალური წყობილების სახელმწიფოთა ხელმძღვანელებს მივიღოდნენ, და რაც შეიძლება მალე, დასკვნად — რაკი ულამაზო ჩვენ ერთი გვაქვს და თანამედროვე ტექნიკის მასშტაბით ერთი და იგივე დანი, განა უფრთხილი არ იქნება ვიცხოვროთ მასზე ისე, რომ ხელს არა ვკარგავთ ერთმანეთს და განუწყვეტელი არ ვმუშაობთ ერთმანეთს მუშტით ატომური და წყალბადის ბომბების სახით. უნდა ვისწავლოთ სადავო საკითხების გადაჭრა მშვიდობიანი მოლაპარაკების გზით.

ღრთა შევივით, რომ მუქარა უიმედო საქმეა, როცა საქმე ეხება სამთავრო კავშირს, სოციალისტური ბანაკს, და შევივით სიბრძნე ცვლილებები, რომლებიც მოხდება მსოფლიოს სტრატეგიულ ვითარებაში.

ახლა ყველა აღიარებს, თუ რა წარმატებით მიაღწია

საბჭოთა მეცნიერებმა და ტექნიკამ, რომელმაც კაცობრიობას გაუხსნა გზა კოსმოსში. ეს მიღწევები ცხადყოფენ იმ შესაძლებლობებს, რომლებიც აქვთ საბჭოთა კავშირს, მსოფლიო სოციალისტური სისტემას. საველე ცხადია, რომ თუ საბჭოთა კავშირის უნარი შესწავლა გავაზრდოს რაკეტა ასეულ თასობით კილომეტრზე კოსმოსში, მას შეუძლია აუცილებლად გავაზრდოს მძლავრი რაკეტით დედამიწის ყოველ წერტილში.

მაგრამ ამ დაქვემდებარება ჩვენ გამოგვეყვას სულ სხვა დასკვნები, ვიდრე ვარკვეულ წრეებს დასავლეთში. მეცნიერებისა და ტექნიკის ყოველ მიღწევას იქ უწინარეს ყოვლისა აფასებენ იმ თვალსაზრისით, თუ რა სახედორად უზრუნველდება იმდენი იგი. როცა ამერიკის შერეული შტატებში იმდენი პირველი ატომური ბომბი, ამერიკის მმართველმა წრეებმა მისივე განაცხადეს მსოფლიო ბავშვობის პრეტენზია.

საბჭოთა კავშირისათვის უცხოა ასეთი ზრახვები. ჩვენ საბჭოთა მეცნიერებისა და ტექნიკის ისტორიულ წარმატებებს იმისათვის როდი ვიყენებთ, რომ განვახორციელოთ სიმამრი პოლიტიკა, თავს მოვახვიოთ დიქტატი სხვა სახელმწიფოებს. ამ წარმატებებს ჩვენ ვიყენებთ იმ მიზნით, რომ გავაძლიეროთ ჩვენი ღონისძიებანი საყრდენლად მშვიდობისათვის ბრძოლაში. და ახლა, როცა უზრუნველდება რაკეტული ტექნიკის განვითარებაში ჩვენი მხარდაჭერა, ჩვენ კვლავ ვთავაზობთ ამერიკის შერეული შტატებს, ინგლისსა და საფრანგეთს: მიიღეთ ავტომატული სამუდამო ატომური, წყალბადისა და რაკეტული იარაღის გამოყენება, წარმოება და გამოყენება, მოითმინეთ მათ მშობლიური იარაღის მთელი მარაგი, მოითმინეთ გამოყენების ადამიანის გენიის უდიდესი ამოჩვენა მხარდა და მხოლოდ მშვიდობიანი მიზნებისთვის, ადამიანი კეთილდღობისათვის. ჩვენი მთავრობა მზად არის ხელი მოაწვიოს შესაბამის ხელშეკრულებას თუნდაც ხელ.

ერთადერთი გონივრული პოლიტიკა დიდი სახელმწიფოებისათვის შეიძლება იყოს მხოლოდ ერთი: დაიწყოს საერთაშორისო პრობლემების მშვიდობიანი მოწესრიგება და საყოველთაო განხილავება.

ერთ წლებზე მეტი ხნის წინათ საბჭოთა მთავრობამ წამოაყენა წინააღმდეგა ამოსავლეთისა და დასავლეთის ქვეყნების მთავრობათა ერთობლივი თათბირის მოწყობის შესახებ. მას შემდეგ დასავლეთის სახელმწიფოთა მიზნები არ ყოფილა მიღწეული რაიმე პროგრესი ამ საკითხში. მაგრამ ყველა ქვეყნის ხალხთა წინაშე ჩვენს მოვალეობად მიგვაჩნია გეგმიური მოწოდებით ეს თათბირი, რომელზეც ანდენ იმდენ აწყარებს ყველა ვინც დანიშნავს სახალხო მშვიდობიან და უშიშროეთ.

ჩვენ უკვე არაერთხანს აღვიწინავს, რომ მშვიდობის შენარჩუნებისათვის დიდი პასუხისმგებლობა ეტყობა არა მხოლოდ საბჭოთა კავშირსა და შერეულ შტატებს შორის, არამედ საბჭოთა კავშირსა და შერეულ შტატებს შორის. რაც შეეხება საბჭოთა კავშირს, მას არავითარხანს განუცხადებია, რომ გულწრფელად ესწრაფვით ამერიკის შერეული შტატების ურთიერთობის ნორმალიზაციას, და საქმით დაუმტკიცებია ეს საბჭოთა კავშირმა წინააღმდეგა დიდეს პატივს ვიდრე თავდაუხსნელობის შესახებ 50 წლით, განვითარდეს ფართო ურთიერთ სასარგებლო ვაჭრობა, წახალხვდეს კულტურული ურთიერთობა და სხვა. მაგრამ ყველა შემთხვევაში ჩვენ ვაწყდებოდით ან პირდაპირ უარს, ან ფართულ წინააღმდეგობას.

ჩვენს ქვეყნებს შორის არსოდეს არ ყოფილა და არ არის ურთიერთ ტერიტორიული პრეტენზიები. არ არის მიზეზები შეტევებისათვის ჩვენს ხალხებს შორის, მაგრამ სსრ კავშირისა და ამერიკის შერეული შტატების ურთიერთობა დიდხანს არანორმალური რჩება.

ჩვენ ვიცით, რომ ამერიკის შერეული შტატების პოლიტიკური მოღვაწეთა და ფინანსისტთა შორის, სენატორთა, გაზეთების გამომცემელთა შორის ბევრისათვის იდეაა, რომელიც დასაბუთებულია ასეთი ურთიერთობის შენარჩუნებისთვის. მაგრამ ამერიკაში იხრდება საბჭოთა კავშირთან მეგობრული, კეთილმეზობლური ურთიერთობის მომხრეთა რიცხვი. ამის მკაფიო დადასტურებაა ის მიღწევა, რომელიც აღმოუჩინეს ა. ი. მიქოიანს ამერიკის შერეული შტატებში. მისი მოგზაურობა გადაიქცა საბჭოთა კავშირის ხალხებისადმი ამერიკელი ხალხის მეგობრული განზრახვის მანიფესტაციად. მეტი წილი ამერიკელები, რომლებთანაც შეხვედრა მოუხდა მას, გულწრფელად და აშკარად გამოთქამდნენ სიამაღობის საკითხი ხალხისადმი, მისწრაფებდნენ საბჭოთა კავშირთან მეგობრობისა და მშვიდობიანი თანამშრომლობისადმი. მათ შორის იყვნენ სულ სხვადასხვა პოლიტიკური და რელიგიური შეხედულებათა და სოციალური მდგომარეობის ადამიანები, მათ შორის მეცნიერები, კულტურის, საქმიანის წრეების, საზოგადოებრივების უკიდურესების წარმომადგენლები. ჩანს, ამერიკელთა უმეტესობას აღარ სურდა ანტი-საბჭოთა პრინციპული, რომელსაც ეწეოდა ამერიკის შერეული შტატების ბურჟუაზიული რეპრესიული გავლენები. ზოგიერთი ელემენტის ცდებს მიუყვება პროლეტარული გამოსვლები ახანავ მიქოიანის მოგზაურობის პერიოდში არავითარი წარმატება არ ჰქონდა, რადგან ეს ელემენტები ამ გამოხატავდნენ ამერიკელი ხალხის განწყობილებებს და შეხედულებებს.

ჩვენს მიხედვით ყველა იმ ამერიკელის ღონისძიებები, რომლებიც იბრძვიან „კვიცი“ ლეგიონდაციისათვის, ყველა ქვეყნის მშვიდობიანი თანასწობობისა და თანამშრომლობისათვის. ჩვენს ქვეყანაში დიდა სიმამრიან ამერიკელი ხალხისადმი, რომლის სამრეწველო გენია და გარდაცვალება ცნობილია მთელ მსოფლიოსათვის.

რასაკვირველია, მშვიდობიანი თანასწობის გახვეჭილია როდის სიმშენელი. დადგა რა ამ გზას, როგორც ხარამ უნდა გამოიჩინოს დიდი მიღრეკელება ურთიერთგაგებისადმი, დიდი სიდიხე და, თუ გნებავთ, დიდი მოთმინება.

საერთაშორისო დაბაბულობის შენელებასა და ურთიერთობის განმტკიცებაში დიდი როლის შესრულება შეუძლია მსოფლიო ვაჭრობის ფართო განვითარებას.

შექმნილ დაბრკობებთან მიუხედავად, საბჭოთა კავშირის საქონელბაზრედა ევროპისა და ამერიკის კაპიტალისტურ ქვეყნებთან 1958 წელს გადღდა დიდი თითქმის სამჯერ 1956 წელთან შედარებით. აგრეთვე მიუყვება ურთიერთობის შენარჩუნებას და დიდულობა ვაჭრელებსა და იანაშკირით შეთანხმებანი საფრანგეთთან, იტალიასთან, ფინეთთან და ვაჭრობა სხვა სახელმწიფოებთან.

სსრ კავშირში შეხედულების მშენებლობის 1959-1965 წლების ეკონომიური პროგრამა ფართო პერსპექტივებს უსახავს საბჭოთა კავშირის საერთო ვაჭრობის განვითარებას ყველა ქვეყანასთან. ჩვენ შეგვიძლია საერთო ვაჭრობის მოცულობა გავაძლიეროთ სულ კიდევ ერთხელ. ჩვენ ვთავაზობთ კაპიტალისტურ ქვეყნებს მშვიდობიანი შეხვედრების, და არა მარტო შეიძლებიან გეგმის პერიოდში. ჩვენ ვადაგენთ სსრ კავშირის განვითარების პერსპექტივებს გეგმას, რომელიც 15 წელწადს მოიცავს. იგი ემყარება აგრეთვე მშვიდობიანი განვითარებისა და მშვიდობიანი ეკონომიური შეხვედრების პრინციპულ საფუძველს.

როგორც ყველა ქვეყნის ხალხები ხედავენ, ჩვენი გეგმები მშვიდობიანი აღმშენებლობის გეგმებია. ჩვენი მოვალეობა ყველა ხალხს გადღებონ ბრძოლა მშვიდობის შენარჩუნებისა და განმტკიცებისათვის. ჩვენი მხარე, ყველაფერს გავაკეთებთ, რაც შესაძლებელია, მთელ მსოფლიოში მშვიდობის უზრუნველყოფისათვის.

კომუნისტური მშენებლობა სსრ კავშირში და საერთაშორისო მშხათა მოძრაობა

ამხანაგებო! საერთაშორისო მუშათა და კომუნისტური მოძრაობისათვის, მთელი დემოკრატიული ძალებისათვის ჩვენი მშვიდობიანი გეგმა წარმოადგენს მძლავრ მორალურ მხარდაჭერას მათს ბრძოლაში რეპრესიისა და იმპერიალიზმის ძალების წინააღმდეგ. აღწერს რა ახალ განარჩევებს კომუნისტების მშენებლობაში, საბჭოთა ხალხის მუშაობისთვის თავის ინტერესებისთვის მოვალეობის საერთაშორისო მუშათა კლასის წინაშე.

ამჟამად კომუნისტური და მუშათა პარტიებია 83 ქვეყანაში, ისინი თავიანთი რიგებში აერთიანებენ 33 მილიონზე მეტ კაცს. ეს პარტიზმ-ლენინისტების უდიდესი გამარჯვებაა, მუშათა კლასის დიდი მონაპოვია.

ყველა ჯერის რეპრესიები ათობით დაჭერის არ აწყობდნენ კომუნისტთა წინააღმდეგ, მაგრამ არავითარ არ ძალუქს ჩაახშოს კომუნისტური მოძრაობა, რადგან იგი გამოწვეულია პროლეტარიატის, ყველა შრომალეთა კლასობრივი ბრძოლით და გამოხატავს მათ ინტერესებს. კაპიტალისტური ქვეყნების ბევრი კომუნისტური პარტია ახლა დიდი სიმრავლის წინაშეა. მათ წინააღმდეგ რეპრესიები აწარმოებს ახალ გაფართოებულ შეტევას, რომელიც, დარწმუნებული ვართ, მოიგებს მარცხს დასავლეთში, ხოლო ჩვენი მოქმედი პარტიები კიდევ უფრო განმტკიცებული და გამაწმობილი გამოვლენ განსაცდელბან.

აწუბს რა შეტევას მუშათა და კომუნისტური მოძრაობის წინააღმდეგ, საერთაშორისო რეპრესიის მიმართის სოციალურ დემაგოგიას, მასების მოქუცუბებას ყალბი ზღაპრებით ეგრეთწოდებული „თავისუფალი სამყაროს“ შესახებ. იმპერიალიზმის იდეოლოგია ცდილობდა შეაღამაზონ ანტიხალხური კაპიტალისტური წყობილება. თვალსაჩინო ბურჟუაზიული მოღვაწეები თითქმის ყოველთვის ანთავინებენ ამტკიცებენ, რომ დასავლეთის კაპიტალისტური ქვეყნები „თავისუფალი ქვეყნები“ არიან, ხოლო კაპიტალისტური სამყარო „თავისუფალი სამყარო“.

მათლაც, კაპიტალის ქვეყნებში არის თავისუფლება, მაგრამ ვისთვის? რა თქმა უნდა, არა მუშათაათვის, რომლებიც იძულებულნი არიან დაქირავდნენ იმუშაონ კაპიტალისტთა ყოველგვარ პირობებში, ოდნურ არ აღმოჩნდნენ საშუაოსანად „თავისუფალ“ ადამიანთა უზარმაზარ არმიამი. და არა გლეხებისათვის, რომლებსაც გავლენებით ემუქრებათ თავიანთი მეურნეობისაგან „განთავისუფლება“ გადტყების შედეგად. და არა ინტელიგენციისათვის, რომლის შემოქმედებით საქმიანობა მოცულობისა ფულის ტრანზაქტ მატერიალური დამოკიდებულებისა და ლობიალობის შემოქმედებით სხვადასხვა კომპანის „სულერი ხელმძღვანელები“ მარწყუხები. თავისუფლება კაპიტალისტური ქვეყნებში მხოლოდ იმათთვის არსებობს, ვისაც ფული და, მამასადავამ, ძალაუფლება აქვს.

„თავისუფალი სამყაროს“ პოლიტიკოსებსა და იდეოლოგებს უყვართ რელიგიური მორალის მომხრეებელ მოგვარეობთ თავი. მაგრამ რელიგიური ლეგენდებიდან ქრისტიან შესახებ მათ კარგად უნდა აცოდნენ, რომ როცა ქრისტემ დაინახა, როგორ გამოიხდებოდა ვაჭრებმა, მეცხერებმა და მეწვემეებმა ტყაპირი ვაჭრობა, მან აღიარა მთარანი და გადგინდა ისინი ტაძრიდან. თუ კაპიტალისტები მიმართავენ რელიგიურ მორალს, მან რატომ გადააქცევს მათ საზოგადოებას, რომელიც ბატონობს, სამთხედ მდინდრებისათვის და ნაძვილ ჯოჯობთად დარბობთ ვის? და ეს მიუხედავად იმისა, რომ, ქრისტიანული თქმუ-

კომუნისტური მშენებლობა სსრ კავშირში და საერთაშორისო მშხათა მოძრაობა

ლებით, აქლემი უფრო ადვილად გაძრება ნებსის ყუნწში, ვიდრე მდიდარი სამყარო საბოთხში ეგრეთწოდებული „თავისუფალი სამყარო“ წარმოადგენს ლობიათს, მომხეველობის და თავმჯივრებელი საკულტაციის, ერთი მეტა მონობისათვის განდღებებისათვის მილიონობით ადამიანის სასტიკი ექსპლუატაციის სამეფოს.

ოდესღაც ბურჟუაზიულმა რევოლუციებმა ფეოდალიზმის წინააღმდეგ ბრძოლაში წამოაღწიეს თავისუფლების, თანასწორობისა და ძმობის მაცუფუნებელი ლოზუნგები, მაგრამ ბურჟუაზიამ ისინი წამოაყენა უწინარეს ყოვლისა იმისათვის, რომ შეეფრთხილებინათ კაპიტალისტური დიქტატობა და გზა გაეკვლინათ კაპიტალისტისთვის, თავისი ძალუფლების განმტკიცებისათვის ერთად ბურჟუაზია სულ უფრო უფრავდებოდა ცილხუფს.

ამჟამად იმპერიალისტები, თუცა კვლავ ეწევიან სექსუალის თანასწორობას, ძმობას და თავისუფლების ლოზუნგებით, სულ უფრო ხშირად იმართებენ ამკარა დიქტატურას. კაპიტალისტური ქვეყნები ხდებოდა რეპრესიისა და ფაშისტის იერიშის აგებობით ნიშნები. სწორედ ამ რეპრესიულ გზას დადგა დასავლეთი გერმანია, სადაც აკრძალულია კომუნისტური პარტია, დევნიან დემოკრატიულ ძალებს და სრული თავისუფლება ცილხუფ ფაშისტურ და რეგანისტურ ორგანიზაციებს. ამკარა დიქტატურის გზა გამოიჭრა საფრანგეთში, სადაც ეწვემე-ქვემ თელება ხალხის მასების დემოკრატიული ფულწმანი და მოხაზობა. რეპრესიის შეტევა საფრანგეთში, რომელიც განთქმული იყო თავისი დემოკრატიული ტრადიციებით, შეშფოთებს უნერგავს დემოკრატისა და პროგრესის ხელს და იმეფობს. სამხედრო გადატრიალებებმა პარტისანა და ტალიანდში ცხადყო, რომ ჩვენს შეტევა იმ ხალხების დემოკრატიული მონაპოვრო წინააღმდეგ, რომლებმაც მოიპოვეს ეროვნული დამოკიდებლობა. რეპრესიის მთელი აქტიურობებიან აგრეთვე ამირაგ ხელს სხვა კაპიტალისტური სახელმწიფოებში.

ამრიგად, ჩვენს წინაშე არა უკლებული ფაქტები არაიდე ნათლად გამოჩატული საერთო ტენდენცია, რომელიც დაახასიათებელია კაპიტალისტური სამყაროს ბევრი ქვეყნისათვის.

რეპრესიული ძალები მიმართავენ ძველ ანტიხალხურ საშუალებას — დემოკრატიული წყობილების შექვეცებას „ლიბერალ ხელისუფლების“ მთავრობათა დანერგვას. მაგრამ ახლა, ისევე როგორც იტალიასა და გერმანიაში ფაშისტური დიქტატურის დაწყების დროს, მონობისათვის კაპიტალისტური დიქტატურის ტენდენცია წამოადგინდა ბურჟუაზიის არა დემოკრატის, არამედ სისუსტის გამოხატულებით. ამეგ დროს არ უნდა დავიფრთხოთ, რომ სრულიად შეუხედელო დიქტატურის პირობებში რეპრესიული შენარჩუნება ცილხუფა გააჩაბოს რეპრესიის და ტერორის, ჩაახშოს ყოველგვარი ლობიათის რეპრესიის, თავისთვის საჭირო სულსუფუნებებით და „მუშათა მასები, მოწამლოს ისინი მოვიწინებს შესანიშნავს ხელ-ფეხის სამხედრო ავანტიურებისათვის. ამიტომ ხალხები უნდა იყონ ფხიზელი, მუდამ მზად იყონ წინააღმდეგობა გაუწიონ რეპრესიის შემოღების და ფაშისტის აღორძინების საფრთხეს.

მილიონობით ადამიანი წარმოადგენს თავშიში ჩვეულდობრივად უყავრობებს პიტორებისა და მუსიკოსების სახელებს. მაგრამ არ შეიძლება გამოირიცხოს, რომ ფაშისტს შეუძლია აღორძინდეს სხვა ფორმებით და არა

კომუნისტური მშენებლობა სსრ კავშირში და საერთაშორისო მშხათა მოძრაობა

ჩვენს მიხედვით ყველა იმ ამერიკელის ღონისძიებები, რომლებიც იბრძვიან „კვიცი“ ლეგიონდაციისათვის, ყველა ქვეყნის მშვიდობიანი თანასწობობისა და თანამშრომლობისათვის. ჩვენს ქვეყანაში დიდა სიმამრიან ამერიკელი ხალხისადმი, რომლის სამრეწველო გენია და გარდაცვალება ცნობილია მთელ მსოფლიოსათვის.

კომუნისტური მშენებლობა სსრ კავშირში და საერთაშორისო მშხათა მოძრაობა

ჩვენს მიხედვით ყველა იმ ამერიკელის ღონისძიებები, რომლებიც იბრძვიან „კვიცი“ ლეგიონდაციისათვის, ყველა ქვეყნის მშვიდობიანი თანასწობობისა და თანამშრომლობისათვის. ჩვენს ქვეყანაში დიდა სიმამრიან ამერიკელი ხალხისადმი, რომლის სამრეწველო გენია და გარდაცვალება ცნობილია მთელ მსოფლიოსათვის.

კომუნისტური მშენებლობა სსრ კავშირში და საერთაშორისო მშხათა მოძრაობა

ჩვენს მიხედვით ყველა იმ ამერიკელის ღონისძიებები, რომლებიც იბრძვიან „კვიცი“ ლეგიონდაციისათვის, ყველა ქვეყნის მშვიდობიანი თანასწობობისა და თანამშრომლობისათვის. ჩვენს ქვეყანაში დიდა სიმამრიან ამერიკელი ხალხისადმი, რომლის სამრეწველო გენია და გარდაცვალება ცნობილია მთელ მსოფლიოსათვის.

კომუნისტური მშენებლობა სსრ კავშირში და საერთაშორისო მშხათა მოძრაობა

ჩვენს მიხედვით ყველა იმ ამერიკელის ღონისძიებები, რომლებიც იბრძვიან „კვიცი“ ლეგიონდაციისათვის, ყველა ქვეყნის მშვიდობიანი თანასწობობისა და თანამშრომლობისათვის. ჩვენს ქვეყანაში დიდა სიმამრიან ამერიკელი ხალხისადმი, რომლის სამრეწველო გენია და გარდაცვალება ცნობილია მთელ მსოფლიოსათვის.

კომუნისტური მშენებლობა სსრ კავშირში და საერთაშორისო მშხათა მოძრაობა

ჩვენს მიხედვით ყველა იმ ამერიკელის ღონისძიებები, რომლებიც იბრძვიან „კვიცი“ ლეგიონდაციისათვის, ყველა ქვეყნის მშვიდობიანი თანასწობობისა და თანამშრომლობისათვის. ჩვენს ქვეყანაში დიდა სიმამრიან ამერიკელი ხალხისადმი, რომლის სამრეწველო გენია და გარდაცვალება ცნობილია მთელ მსოფლიოსათვის.

საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის რიგგარეშე XXI ყრილობა

ამხანაგებო, ხალხის თვალში უკვე სახელგაბეჭდილი ფორმებით.

აბლა, როცა არსებობს სოციალიზმის მშობლივი ბანაკი, როცა მუშათა მოძრაობის რევოლუციური ბრძოლის დიდი გამორეცხვით აქვს, როცა გაძლიერდა მუშათა კლასის ორგანიზებულობა, ხალხებს მეტი შესაძლებლობა აქვთ ზედსწეული ფორმის. ფაქტობრივად წინააღმდეგ შეიძლება დასაქმდეს არც ვაგონითა და არც სახლითა. მთელი დემოკრატიული, ნამდვილი ეროვნული ძალეობა, ამასთან დაკავშირებული დიდი მნიშვნელობა აქვს იმას, რომ ბოლომდე დადგომით სექტანტური შეზღუდულობა, რომელიც შეიძლება ხელ შეუშალოს მასების მოძრაობას რევოლუციის და ფაქტობრივად წინააღმდეგ საბრძოლველად. დემოკრატიული ძალების, პირველ რიგში მუშათა კლასის ერთიანობა ყველაზე საინტერესო უნდა იყოს ფაქტობრივი საფრთხის განაღობის საკმარისად.

ვის აფერხებს მუშათა კლასის ერთიანობის საქმეში? მნიშვნელოვანი რეაქცია და მისი ხელშეწყობილი მუშათა მოძრაობა, მაგალითად, სოციალ-დემოკრატიის ისეთი ანტიკომუნისტური განწყობილი ლიდერები, როგორც ვი მოლე და სპავი არიან. ანტიკომუნისტური პოლიტიკის ჩვენ ყველას სახელგაბეჭდილი იქნა და მათი იმედი როდ უნდა ვიქნათ, როცა მუშათა კლასის მოქმედების ერთიანობაზე ვსაუბრობთ. სოციალ-დემოკრატიული პარტიების რიგგარეშე უმეტესობა შევიდნენ და სოციალ-დემოკრატიის მოძრაობა, თუმცა მათ მისი ზედაპირული მოღვაწეობა სხვადასხვა, ვიდრე ჩვენ, კომუნისტებს. სწორედ რეაქციის და ფაქტობრივად წინააღმდეგ ბრძოლაში უნდა გამოვჩინოთ კომუნისტებმა და სოციალ-დემოკრატიის საერთო ინიციატივა. რომ მუშათა მოძრაობის ყველა მნიშვნელოვანი წარმომადგენელი უკუაღმდეგობა აჩვენებენ კომუნისტებისადმი. უმეტესად ეს ვითარებაა ანტიკომუნისტური თვალთმაქციები, შემოუსრულებენ ერთ მანქანას მუშათა კლასის კლასის ერთობლივი მოღვაწეობის საფრთხის ურთიერთ მისაღები პლატფორმა თავიანთი ინტერესების დასაცავად, შვიდობის დასაცავად.

კომუნისტური და მუშათა პარტიების შემდგომი წარმომადგენელი პარტიის ავტორიტეტი ბრძოლა მათი რიგების იდეური და ორგანიზაციული განმტკიცება. შემდგომი დარაზნა მარქსისტ-ლენინისტების საფუძველზე, მათი ინტერნაციონალური კავშირის განმტკიცება.

კომუნისტური და მუშათა პარტიების წარმომადგენელი თანხმობენ 1957 წლის ნოემბერში ცხადდებულ მოქმედების შეზღუდვებით სრული ერთიანობა. თანხმობის დეკლარაცია ერთსდროულად მიიწოდეს ყველა კომუნისტურმა და მუშათა პარტიამ და იგი მსოფლიო კომუნისტური მოძრაობის ინტერნაციონალური ერთიანობის ქარტია გახდა. დეკლარაციის დადებითი რეზიუმის წინაშე, როგორც მთავარი საფრთხე, აგრეთვე დიპლომატიის და სექტანტობა. დეკლარაციის დასაცემისას სწორედ საფრთხის დასაცავად ცხადდებულ ჩვენ აქამდე ამ დასაცემით ვხელმძღვანელობთ.

სოციალისტური თანხმობის შემდეგ მთელ ძალებს კონსოლიდაცია თათბირით კომუნისტურ პარტიაში, ოდნავ უფრო დაიარაბა მთელი საერთაშორისო კომუნისტური მოძრაობა. რევიზიონისტებმა მარქსისტულ-ლენინურ იდეას ვერ აკლდებენ ვერც ერთი მოძრაობის. მათ ვაძულებენ მხოლოდ ოპორტუნისტების უბრალოდ გაქცევილი და კლასობრივი ბრძოლის ცეცხლის გამო დახვეწილი ფი და კლასობრივი ბრძოლის ცეცხლის გამო დახვეწილი ფი და კლასობრივი ბრძოლის ცეცხლის გამო დახვეწილი ფი.

რევიზიონისტთა მტკიცებანი გამოთქმა ცხოვრებაში, მუშათა კლასის პრაქტიკულად ბრძოლაში, საზოგადოებრივი განვითარების მთელმა მსვლელობამ. ურთიერთობა რევიზიონისტების ძირითადი თვისებები — კაპიტალიზმის ხასიათის შეცვლის შესახებ, კაპიტალიზმის სისტემის ურთიერთ განვითარების შესახებ, სოციალიზმში კაპიტალიზმის მშვიდობიანი შესრდის შესახებ და ასე შემდეგ.

საერთაშორისო კომუნისტური მოძრაობა დაგვიდგინდა რევიზიონისტების შეზღუდვებიანი და პროლონგის. რევიზიონისტთა კავშირის ხელმძღვანელები ცდილობენ საქმე ისე დასაბუთონ, თითქოს მარქსისტულ-ლენინისტული პარტიებმა მათ წინააღმდეგ იდეოლოგიური ბრძოლა იმეტი დაიწყეს, რომ მათ უარი შეეძინა მიზნობრივად დეკლარაციას. მაგრამ ეს მთლიანად ყაბილი მტკიცებაა. სწორედ იუგოსლავიის ხელმძღვანელებმა დეკლარაციის საწინააღმდეგოდ წარბაზი ატყვეს. თანხმობის რევიზიონისტული პროგრამა, რომლისაც თვითნებური მიზნობრივი საერთაშორისო კომუნისტური მოძრაობის მარქსისტულ-ლენინური პოზიციები. საკითხავია: შეიძლება თუ არა მარქსისტული პარტიები ავტომატურად შევიდნენ მუშათა კლასის რევიზიონისტების პოზიციებზე დანაზ, პრაქტიკულად ვაკარტიკა იუგოსლავიის კომუნისტთა კავშირის პროგრამა.

ნათელი ჩვენი პოზიცია იუგოსლავიის ხელმძღვანელების შეზღუდვებითა მიმართ. ჩვენ ეს პოზიცია აუარტოვებდნენ ჩამოგვყალიბებთა მთელი გულხანდობით. ხოლო იუგოსლავიის ხელმძღვანელები ოპორტუნისტები იყვნენ, სიამაღლეს გაუბიან.

იუგოსლავიის ხელმძღვანელები ისწრაფვიან მიჩქმალონ მარქსისტულ-ლენინისტულ თანხმობის უთანხმოების არსი ხოლო ეს არის ის არის, რომ იუგოსლავიის რევიზიონისტები უარყოფენ, რომ საჭიროა საერთაშორისო კლასობრივი სოლიდარობა, შორდებითან მუშათა კლასის მოძრაობის. ისინი ცდილობენ დაარწმუნონ ყველა და ყოველნი, რომ სოციალიზმი არსებობს ორი ბლოკი, ორი სამხედრო ბანაკი. მაგრამ ხომ ყველა იცის, რომ სოციალისტური ბანაკი, რომელიც აერთიანებს ევროპისა და აზიის სოციალისტურ ქვეყნებს, სამხედრო ბანაკი კი არ არის, არამედ თანასწორუფლებიანი ხალხთა თანამეგობრობაა მშრომელთა შვიდობისა და უკეთესი ცხოვრებისათვის, სოციალიზმისა და კომუნისტებისათვის ბრძოლაში. მეორე ბანაკი ბანაკი იმპერიალიზმისა, რომელიც ისწრაფვიან რაღაც უნდა დაუღვდონ შენობა ჩურონ ჩაგვარისა და ძალადობის წყობილება, რომელიც ომის საფრთხის უქმნის კაცობრივობას. ეს ბანაკები ჩვენ როდი გამოგვიყენებენ, ისინი საზოგადოებრივი განვითარების მსვლელობაში ჩამოგვადგენენ.

იუგოსლავიის ხელმძღვანელები ამტკიცებენ, რომ ბლოკებს, ბანაკებს ვაერთიანებთ, თუმცა სინამდვილეში ისინი მუდამ ბლოკების ბლოკები, რომელიც იუგოსლავიის, თურქეთისა და საბერძნეთის აერთიანებს. ორი უქანასწარა ქვეყანა, როგორც ცნობილია, აგრესიული პოლიტიკის — ნატოს წევრია. ხოლო თურქეთი, გარდა ამისა, ბალღადის პაქტში შეიშის. იუგოსლავიის კომუნისტთა კავშირის ლიდერებს ძალიან სწყინთ, როცა ვუვხებთ, რომ ისინი იმ საკმარის სხედან. ისინი გავარწმუნებენ, რომ თანხმობის, იუგოსლავიის საკმარის სხედან. მაგრამ რატომღაც იუგოსლავიის ამ სკამის ძალიან უჭერენ მხარს ამერიკის მონოპოლიტიკის სწორედ ამიტომ აბლოკავითა პოზიციის, ნეიტრალიტეტს, რომელიც ასე საქმეზე ნოდ გამოავლენ იუგოსლავიის კომუნისტთა კავშირის ხელმძღვანელებს, საკმაოდ ახდის ამერიკის მონოპოლიტიკის მხარს.

ბის სუნი, რომელიც გაძლიერებული პოზიციის თვალსაზრისით სოციალიზმს, კლასობრივი ბრძოლის სტრატეგიის აგრ არც ახსოვს იმის მაგალითი, რომ ბურჟუაზიის მატერიალურად ან სულეზრად შეეწყოს ხელი თავისი კლასობრივი ბრძოლისთვის, დახმარებდეს სოციალიზმის აწეობას.

ქვეყნის ხელმძღვანელობის კურსის სისწორის ყველაზე საუკეთესო შემოწმებაა წარმატებანი სახალხო მეურნეობის განვითარებაში, ხალხის კულტურისა და კეთილდღეობის აღმავლობაში. ჩვენ, საბჭოთა კომუნისტებს, სწორად მიგვაჩნია ჩვენი ზედა სოციალიზმისაგან, ზედა, რომელიც გვიჩვენებს დიდმა ლენინმა: საბჭოთა კავშირმა ამ გზით მიიღწია ისეთ გამარჯვებებს, რომლებიც მთელი მსოფლიოს განცვიფრებას იწვევენ. ოქტომბრის რევოლუციის გზით, ლენინის გზით წავიდა სახალხო დემოკრატიის ყველა ქვეყანა და აგრეთვე მოიპოვა შესანიშნავი წარმატებანი.

ვის მიადის ყველაზე ნაკლებ შედეგებს? ეს არის სწორედ ის პარტია და ის ქვეყანა, რომლის ხელმძღვანელები ქება-დიდებას ასახევენ თავიანთ ეგრეთწოდებულ იუგოსლავიის გზას, როგორც ერთადერთ სწორ გზას. ხალხს ასე მსჯელობს: საუკეთესოს ის გზა, რომელიც საშუალებას გვაძლევს მოკლე ვადებში მივიღოთ მაქსიმალური ეკონომიური და პოლიტიკური შედეგები. თუ შევადარებთ სოციალისტური ქვეყნების ხალხთა ცხოვრების დონეს, როგორც ვაჩვენებენ ეკონომისტების მიერ გამოქვეყნებული მასალები, ეს დონე იუგოსლავიაში მნიშვნელოვნად უფრო ხელ მაღლდება: თვით იუგოსლავიის პრაქტიკა ურთიერთ იუგოსლავიის რევიზიონისტების თეორიულ „დამოჩვენებას“.

თუ იუგოსლავიის ჩამორჩება თავის განვითარებაში, თუ იგი ვი არ მიდის, არამედ მილახუნებს სოციალისტური გზით, ამისათვის პასუხისმგებლობა მთლიანად ეკისრება იუგოსლავიის კომუნისტთა კავშირის ხელმძღვანელობის რევიზიონისტულ, ანტიმარქსისტულ ხას, ხელმძღვანელობას, რომელსაც თავისი განსაუხარებელი შეხედულება აქვს პარტიის როლზე სოციალიზმის მშენებლობაში. იუგოსლავიის რევიზიონისტები ამკირებენ პარტიის როლს და, არსებობდა, ურთიერთ ლენინის მოძღვრებას პარტიის როგორც სოციალიზმისათვის ბრძოლაში ხელმძღვანელი ძალის შესახებ.

მარქსისტულ-ლენინური პარტიები შემოთავაზებენ ადენებენ თვალსაზრის იმას, რაც იუგოსლავიაში ხდება. იუგოსლავიის მოძრაობა ხალხებს დიდი მსხვერპლის ფასად, სრ კავშირის მხარდაჭერით მიიღწიეს გერმანული და იტალიელი ოკუპანტებისგან განთავისუფლებას, დაამხეს საკუთარი ბურჟუაზიის უფლები და დაადგინეს სოციალიზმის გზას. ახლა კი იუგოსლავიის ხელმძღვანელთა პოლიტიკა, რომლის მიზანია დაუბრუნდნენ იუგოსლავიის სოციალისტურ ბანაკს და საერთაშორისო კომუნისტურ მოძრაობას, შეუშლია ის გამოიწვიოს, რომ იუგოსლავია ხალხმა დაკარგოს სოციალისტური მიზანობრივები.

ჩვენ უარდხვად მეგობრული გზომბებით ვართ გასკვალული იუგოსლავიის მოძრაობის ხალხებისადმი, იუგოსლავიის კომუნისტებისადმი — არაღვალადი და პარტიზანული ბრძოლის გამომხატველები. სადავით პოლიტიკის მთელ რიგ საკითხებში ჩვენ საერთო ენა ვაქვს. ჩვენ ვკვლავ ვგანვიფიქრებთ იუგოსლავიისათვის ვაჭრობის ურთიერთ ხელსაყრელ საფუძველზე. ჩვენ ვუვლდებთ ერთმანეთს იუგოსლავიისათვის იმპერიალიზმის წინააღმდეგ, მშვიდობისათვის ბრძოლის ყველა იმ საკითხში, რომლებიც ჩვენ პოზიციები ერთმანეთს დაემთხვევა.

ხოლო როგორ იქნება საქმე პარტიული ხასით? ყველაფერი დამოკიდებული იქნება იუგოსლავიის კომუნისტთა კავშირზე. მისმა ხელმძღვანელებმა თვითონ მოახდინეს თავიანთი იზოლირება საერთაშორისო კომუნისტური მოძრაობისაგან. ამიტომ იუგოსლავიის კომუნისტთა კავშირის საქმე ვადავს ნაბიჯები კომუნისტურ პარტიებთან დასახლებულ მარქსისტ-ლენინისტების საფუძველზე, რაც თვით იუგოსლავიის ხალხის ინტერესებზე შეესაბამება.

კომუნისტური მოძრაობა გამანადგურებელი დარტყმები მიიყვანა რევიზიონისტებს. მაგრამ რევიზიონისტები მთელდ მოსაბობნი არ არის. მხედველობაში უნდა ვიქნებოთ, რომ იმპერიალიზმი ყოველთვის იცვლება მხარე დაჭირებს და გააქტიურებს რევიზიონისტებს. არ შეიძლება აგრეთვე დავიწყოთ, რომ საჭიროა ბრძოლა რევიზიონისტებისა და სექტანტობის წინააღმდეგ, რომლებიც ანებლებენ მარქსისტ-ლენინისტების თორიის განვითარებას და მის შემოქმედების გამოყენებას, იყვევენ მასებისაგან მოწყვეტას. ყველა ჩვენი განცხადების, წინააღმდეგობის, წინააღმდეგობის ლენინის ანდრძობის განცხადებით კავშირის მასებთან, ყურადღებთ მოგვეცოდნო მასების ხმას, ვუხელმძღვანელოთ მასებს.

რაც შეეხება მოძრაობის ურთიერთობას საერთაშორისო კომუნისტური მოძრაობის შიგნით, ჩვენ ყოველთვის ვეკრძაბებით საკითხის ლენინურ დაყენებას. ლენინის გეგმავლობა, რომ ამ ურთიერთობას საფუძველად უდგის საერთაშორისო მუშათა კლასის ეროვნული რანგების თანასწორუფლებიანობა და დამოუკიდებლობა, პროლოტარული ინტერნაციონალიზმის პრინციპები. სწორედ იმიტომ, რომ ყველა პარტია თანასწორუფლებიანია, მათ დამაყრებს ხდობისა და ნებაყოფლობითი თანამშრომლობის ურთიერთობა. ნებაყოფლობითი და შეგნებულად ესწრაფვიან ერთიან მოქმედებას, როგორც შრომის ერთიანი დიდი არმიის შეზადგენელი ნაწილები.

ყველა კომუნისტური პარტია დამოუკიდებელია და ქმნის თავის პოლიტიკას ამა თუ იმ ქვეყნის კონკრეტული პირობების საფუძველზე. მათ წარმატებები მიიპოვეს თავიანთი საქმიანობით, განუხლებლად აფართოებენ თავიანთ ვაგვლებს, ზრდიან თავიანთი მომხრეების რიცხვს, იხვევიან ავტორიტეტს ხალხის ყველა ფენაში. იმპერიალიზმის იდეოლოგიები და მათი ხმის ამყოლი რევიზიონისტები, ისწრაფვიან რა ყოველგვარი მთლიანი ავტორიტის კომუნისტური პარტიების მხარე ვაკლენა, ვაკლდებენ ყალბ მტკიცებებს, თითქოს კომუნისტური მოძრაობა „მოსკოვის საქმეა“, და რომ კომუნისტური და მუშათა პარტიები დამოუკიდებელი არიან საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიისა. განსაკუთრებით ცილიზმენ იუგოსლავიის რევიზიონისტები, რომლებიც ატკიცებენ, რომ ჩვენ პარტია თითქოს ესწრაფვიან „პეგმენის“ სხვა პარტიების მიმართ. მათ თავიანთ პროგრამაშიც უნდა შეიქმნათ თეორიის, პრაქტიკის შესახებ. რევიზიონისტები ამტკიცებენ, რომ ჩვენ პარტია ვერც სხვა ქვეყნების საშინაო საქმეებში და ისწრაფვიან და იმპერიალიზმის სხვა კომუნისტური პარტიები. ამ ცილისწამებისათვის რეაქციული ძალები განსაკუთრებულად მძალდობს უხდის იუგოსლავიის რევიზიონისტებს. ყველა იმისათვის, ვინც იცნობს კომუნისტურ მოძრაობას, ადვილია დაამსხვრიოს საერთაშორისო რეაქციისა და რევიზიონისტების ყალბი მანქანა. უარსობა იმის თქვით, თითქოს ამა თუ იმ ქვეყანაში შეიძლება მოეწყოს სინამდვილე გარედა მუშათა კლასის პოლიტიკური პარტია, რომელიც უნდა დასდეს ათეათე სინამდვილეს, რომ წარმოებს განვითარების ახლანდელ დონეზე ყველა ადამიანისათვის როდი იქმნა რესპონდენტობა, რათა მთლიანად დავაპყროფილოთ მათი ოპორტუნისტული, საფრთხის თითქოს ნახევარბოლონიანი, ინდონეზიის მილიონებულნი, ინდოეთის თითქ-

ვის სამასათასიანი კომუნისტური პარტიები, ისევე როგორც სხვა მოძრაობები, „მოსკოვის საქმეა“ და მათი წევრები უცხოეთის აგენტები“ არიან.

კომუნისტური პარტიები წარმოიშვნენ არა იმიტომ, რომ რაღაც ერთი ცენტრი აგერგავს! მათ ყველა ქვეყანაში, ასეთი სასწრაფო ბუნებაში არ ხდება საზოგადოების განვითარების ისტორიის მოწმობა, რომ მუშათა კლასის განცხადება და ზრდასთან ერთად ჩნდებიან მარქსისტული პარტიები. ეს კი იმას ნიშნავს, რომ კომუნისტური მოძრაობა წარმოიშვა როგორც ობიექტური აუცილებლობა, იგი წარმოიშვეს თვითუფროს ქვეყნის მუშათა კლასის ცხოვრების თვით პირობებში. ყველა განსაკუთრებული ქვეყნებში არიან კლასები, მამასადაც, არიან პოლიტიკური პარტიები, რომლებიც მათს ინტერესებს გამოხატავენ. კომუნისტური პარტიები მუშათა კლასის პოლიტიკური პარტიებია, და ისინი იარსებებენ მუდამ, სანამ იარსებებს მუშათა კლასი. სწორედ ასევე ვუხელმძღვანელობთ ვინმე იდეოლოგიის, თითქოს კომუნისტური პარტიებში განვითარებულ მილიონობით ადამიანს შეიძლება საიდანაც გარედაც ეძლეოდეს მითითება იმის შესახებ, თუ რაზე იფიქროს დადეს და რა აგეოთ ხელ.

ამიტომაც თითქოს მოსკოვზე კომუნისტური და მუშათა პარტიების „დამოკიდებულ“ მდგომარეობას ადასტურებენ განცხადებანი იმის შესახებ, რომ საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტია სათავეში უდგას საერთაშორისო კომუნისტურ მოძრაობას. ამასთან იმყოფებიან მოსკოვის თათბირის დეკლარაციის ცნობილ დებულებაში იმის შესახებ, რომ „სოციალისტური სახელმწიფოთა ბანაკს შეუთარღებს საბჭოთა კავშირი“.

საბჭოთა კავშირისა და ყველა სხვა ქვეყნის კომუნისტებს მიანიჭია, რომ ამით ვეროვნად აფასებენ ჩვენს ქვეყანასა და მუშათა კლასს, რომელიც კომუნისტური პარტიის ხელმძღვანელობით დიდი ლენინის მეთაურობით პირველმა მოახდინა სოციალისტური რევოლუცია, თავის ხელში აიღო ძალაუფლება. 40 წელზე მეტი ხნის განცხადებანი ვანგლოლია ბრძოლისა და გამარჯვებითა დიდი და ძნელი ზედა შეიქმნა ძლიერი სახელმწიფო, რომელიც ყველა სოციალისტური ქვეყნისა და მსოფლიო კომუნისტური მოძრაობის ბურჯს წარმოადგენს.

საბჭოთა კავშირისა და საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის ისტორიული როლის ასეთი აღიარებით-სათვის ჩვენ ვუღწეროდ მადლობას ვუძღვნით მოძრაობისათვის.

ამასთანავე საჭიროა ხაზი გავუსვათ, რომ კომუნისტური მოძრაობაში, ისევე როგორც სოციალისტურ ბანაკშიც, არსებობდა და არსებობს ყველა კომუნისტური და მუშათა პარტიისა და სოციალისტური ქვეყნის სრული თანასწორუფლებიანობა და დამოუკიდებლობა. საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტია სინამდვილეში არ ხელმძღვანელობს არც ერთ პარტიას, საბჭოთა კავშირი არ ხელმძღვანელობს სხვა ქვეყნებს. კომუნისტური მოძრაობაში არ არსებობს „უხელმძღვანელები“ პარტიები. ყველა კომუნისტური და მუშათა პარტია თანასწორი და დამოუკიდებელია, ყველას აქვს სასუხისმგებლობა კომუნისტური მოძრაობის ზედსათვის, მისი კარუმტებლობისა და გამარჯვებისათვის. თვითუფროს კომუნისტური და მუშათა პარტიის სასუხისმგებელია თავისი ქვეყნის მუშათა კლასის, მშრომელთა რიგებისა, მთელი საერთაშორისო მუშათა და კომუნისტური მოძრაობის წინაშე. კომუნისტური პარტიები მუშათა კლასის ინტერესებისათვის, სოციალიზმისათვის ბრძოლის დროს მარქსისტ-ლენინისტული საყოველთაო ტექნიკების უხამებენ თვითნათი ქვეყნების კონკრეტულ ისტორიულ და ეროვნულ პირობებს. ხოლო

მარქსისტულ-ლენინურ პარტიაში, რომელიც დაკავშირებულია თავისი ქვეყნის მუშათა კლასთან, ხალხთან, შეუძლია იცოდეს ბრძოლის კონკრეტული პირობები, მხოლოდ მას შეუძლია შეიმუშაოს პოლიტიკური ხაზი, რომელიც შეესაბამება ამ პირობებს და ითვალისწინებს მოცემული ქვეყნის მუშათა მოძრაობის ტრადიციებს.

სწორედ ასეა სინამდვილეში. სრული დამოუკიდებლობისა და პოლიტიკური ინტერნაციონალიზმის პრინციპების საფუძველზე, ნებაყოფლობითი თანამშრომლობისა და ურთიერთობისათვის საფუძველზე ცხოვრობს და იბრძვის ყველა კომუნისტური და მუშათა პარტია. ასე ცნობის ჩვენს პარტიას მოძრაობის ურთიერთობის ხასიათი.

რაც შეეხება საბჭოთა კავშირს, როგორც ცნობილია, მისი როლი ის კი არ არის, რომ ხელმძღვანელობს სხვა ქვეყნებს, არამედ ის, რომ ჩვენმა ქვეყანამ პირველმა გაქცავა კაცობრიობა სოციალიზმის გზას, რომ იგი ყველაზე ძლიერი ქვეყანაა მსოფლიო სოციალისტური სისტემაში და პირველი შევიდა კომუნისტების გამწვანების პერიოდში.

საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტია აღზარდა ლენინმა პროლოტარული ინტერნაციონალიზმის სული-ცხეთებით. ჩვენ, საბჭოთა კომუნისტებმა, არა მარტო შევიძველეთ მარქსისტ-ლენინიზმი, არამედ ამასთანავე დავიცვიეთ იგი ყველა ჭურის მტრებთან ბრძოლაში. ხელმძღვანელობს რა ამ მოძღვრების, საბჭოთა ხალხმა კომუნისტური პარტიის მეთაურობით მკაცრ ბრძოლაში აწინა სოციალიზმი და მტკიცე რწმენით მიდის წინ კომუნისტობისაკენ.

ჩვენ მედამ ვიცავით და ვკვლავ ვანუხრებლად დავიცავთ მარქსის, ენგელსის, ლენინის დიდი ინტერნაციონალური მოძღვრებას. ხატვინდა რომ ვთქვათ, ჩვენს კომუნისტურ პარტიას თავისი თავი მიანიჭა მსოფლიო კომუნისტური მოძრაობის ერთ-ერთ მთავარ რანგს, რომელიც პირველი იპყროს კომუნისტების სინამდვილეს. და ამ სინამდვილესავე მიმდებარე ვახებ ჩვენ გერმანულ-ჩეხოსლავიის ვერტიკალი შევიდა და ზევიც. ვერავინ ვერ ავაგადეს კომუნისტობისაკენ წინსვლის გზას.

ჩვენ ვიღვეთ და ვიღვეთ იმ მოხიციებზე, რომ არ შეიძლება წავიდ-წამოვიდეთ ეროვნულ „ბინებში“ და თვითუფროს ჩვენი ქვეყნის ჩვენს ნაწილში. ჩვენ საჭიროდ მტკიცებთ ყველა ლენინისძეობით ავამალოთ სოციალისტური ხანისის მოთხოვნა, ვიღვე უფრო ვანუხრებთ სარტაშორისო კომუნისტური მოძრაობის ერთიანობა იმ პრინციპების შესაბამისად, რომლებიც ყველა მოძრაობისათვის დეკლარაციით მიიღო. ჩვენი რიგების მქილარად შეკავშირდნენ და სიმტკიცისათვის ზრუნვა თვითუფროს კომუნისტური და მუშათა პარტიის უმადლესი ინტერნაციონალური ვალია. მუშათა კლასის ეროვნული საქმის წარმოება წარმოუდგენელია თუ არ არის ყველა მისი რანგის ინტერნაციონალური სოლიდარობა.

ჩვენ შეკავშირებული ვართ მშრომელი კაცობრიობის განთავსებულბების სართლი დიდი მიზნით, საყოველთაო მშვიდობისათვის ბრძოლით. ჩვენ ერთი სართო საზოგადოებრივი ვაგონი ვანუხრებთ, ვიღვე უფრო ვანუხრებთ სარტაშორისო კომუნისტური მოძრაობის ერთიანობა იმ პრინციპების შესაბამისად, რომლებიც ყველა მოძრაობისათვის დეკლარაციით მიიღო. ჩვენი რიგების მქილარად შეკავშირდნენ და სიმტკიცისათვის ზრუნვა თვითუფროს კომუნისტური და მუშათა პარტიის უმადლესი ინტერნაციონალური ვალია. მუშათა კლასის ეროვნული საქმის წარმოება წარმოუდგენელია თუ არ არის ყველა მისი რანგის ინტერნაციონალური სოლიდარობა.

ჩვენ შეკავშირებული ვართ მშრომელი კაცობრიობის განთავსებულბების სართლი დიდი მიზნით, საყოველთაო მშვიდობისათვის ბრძოლით. ჩვენ ერთი სართო საზოგადოებრივი ვაგონი ვანუხრებთ, ვიღვე უფრო ვანუხრებთ სარტაშორისო კომუნისტური მოძრაობის ერთიანობა იმ პრინციპების შესაბამისად, რომლებიც ყველა მოძრაობისათვის დეკლარაციით მიიღო. ჩვენი რიგების მქილარად შეკავშირდნენ და სიმტკიცისათვის ზრუნვა თვითუფროს კომუნისტური და მუშათა პარტიის უმადლესი ინტერნაციონალური ვალია. მუშათა კლასის ეროვნული საქმის წარმოება წარმოუდგენელია თუ არ არის ყველა მისი რანგის ინტერნაციონალური სოლიდარობა.

ჩვენ შეკავშირებული ვართ მშრომელი კაცობრიობის განთავსებულბების სართლი დიდი მიზნით, საყოველთაო მშვიდობისათვის ბრძოლით. ჩვენ ერთი სართო საზოგადოებრივი ვაგონი ვანუხრებთ, ვიღვე უფრო ვანუხრებთ სარტაშორისო კომუნისტური მოძრაობის ერთიანობა იმ პრინციპების შესაბამისად, რომლებიც ყველა მოძრაობისათვის დეკლარაციით მიიღო. ჩვენი რიგების მქილარად შეკავშირდნენ და სიმტკიცისათვის ზრუნვა თვითუფროს კომუნისტური და მუშათა პარტიის უმადლესი ინტერნაციონალური ვალია. მუშათა კლასის ეროვნული საქმის წარმოება წარმოუდგენელია თუ არ არის ყველა მისი რანგის ინტერნაციონალური სოლიდარობა.

ჩვენ შეკავშირებული ვართ მშრომელი კაცობრიობის განთავსებულბების სართლი დიდი მიზნით, საყოველთაო მშვიდობისათვის ბრძოლით. ჩვენ ერთი სართო საზოგადოებრივი ვაგონი ვანუხრებთ, ვიღვე უფრო ვანუხრებთ სარტაშორისო კომუნისტური მოძრაობის ერთიანობა იმ პრინციპების შესაბამისად, რომლებიც ყველა მოძრაობისათვის დეკლარაციით მიიღო. ჩვენი რიგების მქილარად შეკავშირდნენ და სიმტკიცისათვის ზრუნვა თვითუფროს კომუნისტური და მუშათა პარტიის უმადლესი ინტერნაციონალური ვალია. მუშათა კლასის ეროვნული საქმის წარმოება წარმოუდგენელია თუ არ არის ყველა მისი რანგის ინტერნაციონალური სოლიდარობა.

ჩვენ შეკავშირებული ვართ მშრომელი კაცობრიობის განთავსებულბების სართლი დიდი მიზნით, საყოველთაო მშვიდობისათვის ბრძოლით. ჩვენ ერთი სართო საზოგადოებრივი ვაგონი ვანუხრებთ, ვიღვე უფრო ვანუხრებთ სარტაშორისო კომუნისტური მოძრაობის ერთიანობა იმ პრინციპების შესაბამისად, რომლებიც ყველა მოძრაობისათვის დეკლარაციით მიიღო. ჩვენი რიგების მქილარად შეკავშირდნენ და სიმტკიცისათვის ზრუნვა თვითუფროს კომუნისტური და მუშათა პარტიის უმადლესი ინტერნაციონალური ვალია. მუშათა კლასის ეროვნული საქმის წარმოება წარმოუდგენელია თუ არ არის ყველა მისი რანგის ინტერნაციონალური სოლიდარობა.

ჩვენ შეკავშირებული ვართ მშრომელი კაცობრიობის განთავსებულბების სართლი დიდი მიზნით, საყოველთაო მშვიდობისათ

საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის რიგგარეშე XXI ყრილობა

აბხაზი ნ. ს. ხარაძის მოხსენების გამოკრები

შორს არის, თუ გავითვალისწინებთ ჩვენს უდიდეს შედეგსა და საზოგადოების საზოგადოებრივი წარმოების ზრდასა და საზოგადოების კულტურული განვითარებისათვის. ამას ერთხანად კი არ მივალწყებ, არამედ თანდათანობით, არა ერთი აქტი, არამედ თანმიმდევრულად, მატერიალურ-საწარმოო პრობლემის მომზადების გზაობაზე.

საჭირო და გონივრულ ფარგლებში კვებავს, ბინავს, ტრანსპორტზე ყველა საბჭოთა და მთლიან მოთხოვნებზე ბათი სრული დაკმაყოფილების განხორციელება ალბათ შესაძლებელი იქნება ახლო მომავალში. არც ისე ბევრი დრო უნდა, რომ, ვთქვათ, უზრუნველყოთ მისწრაფებით უფასო საუბრითა და სადღიოთ, ყველა ბავშვი უზრუნველყოთ ბავშვობა, ბავშვობა, სკოლა-ინტერნატებით მთლიანად საზოგადოების ხარჯზე. რაც შეეხება მზრუნველ მოსახლეობას, უნდა გავითვალისწინოთ, რომ ადამიანთა მოთხოვნები არსებობს სამუდამოდ უსაზღვრო რაოდენად. ადამიანი ვერ მოიხმარს, მაგალითად, იმზე მეტ პურსა და კვების სხვა პროდუქტებს, რაც საჭიროა მისი ორგანიზმისათვის. არსებობს აგრეთვე გარკვეული ზღვარი ტანსაცმლისა და ბინის გამოყენებაში. რა თქმა უნდა, როცა ვლანკობით ადამიანის მოთხოვნაა დაკმაყოფილებაზე, მხედველობაში მოვაქვს არა უნდა და პრეტენზიები ფუფუნების საფუძველზე, არამედ კულტურულად განვითარებული ადამიანის საღი მოთხოვნები.

უფრო ნაშრომული ვიქნებით ადამიანის მოთხოვნებში და ადამიანს შეუძლებელი უნდა იყოს მოთხოვნების იმე-შის უზარის მიხედვით. სანამ ეს არ არის, საზოგადოება ვერ აიღებს ხელს სამუშაო დროს გარკვეულ დანართზე, რომლის დროსაც თვითუფრო მუშაობისუნარიანი ადამიანი გარკვეული რაოდენობის შრომას უნდა ხარკავდეს საზოგადოებისათვის საჭირო ფასეულობათა შექმნაზე.

ჩვენი ქვეყნისათვის აქამდე ძირითადი პრაქტიკული ამოცანა კომუნისტური საზოგადოების მატერიალურ-ტექნიკური ბაზის შექმნა, სოციალისტური საწარმოო ძალების ახალი მოდელირება იქნება.

ეს ამოცანა რატომ არის აქამდე ჩვენთვის მთავარი ამოცანა ჩვენი ქვეყნის ეკონომიკის განვითარებაში? სოციალისტური წარმოების ახლოვების დონის დროს ჩვენ ვერ ვიღებთ მოტივანად ვერ უზრუნველყოფთ მატერიალური და კულტურული დონის სიხშირეს, რომელიც საჭიროა ადამიანთა მზარდი მოთხოვნების დაკმაყოფილებისათვის, მათი ყოველმხრივი განვითარებისათვის. უნდა იქნებოდა არა იქნება, მაშასადამე, პირველ რიგში საჭიროა შემდგომ განვითარებით საწარმოო ძალები, გაავლინოთ მატერიალური დონის წარმოება, კომუნისტი შეიძლება განვითარებული მხოლოდ იმ პირობით, თუ გადავიყარებთ განვითარებული კაპიტალისტური ქვეყნების წარმოების დონეს, უზრუნველყოფით შრომის ახალ, ფაქტობრივ უფრო მაღალსა-ყოფიერებას, ვიდრე კაპიტალიზმის დროს.

კომუნისტური მატერიალურ-ტექნიკური ბაზის შექმნა უწინარეს ყოვლისა გულისხმობს: დიდად განვითარებულ თანამედროვე ინდუსტრიას, ქვეყნის სრულ ელექტროფიკაციას, სამეცნიერო-ტექნიკურ პროგრესს მრეწველობისა და სოფლის მეურნეობის ყველა დარგში, ყველა საწარმოო პროცესის ავტომატიზაციას და ავტომატიზაციას, ენერჯის ახალი წყაროების, უმდიდრესი ბუნებრივი რესურსების, ახალი სინთეზური და სხვა მასალების ყოველმხრივ გამოყენებას, ყველა მშრომელის კულტურულ-ტექნიკური დონის ზრდას, წარმოების ორგანიზაციის შემდგომ გაუმჯობესებას და შრომის ნაყოფიერების გადიდებას.

გაუბრალდება იქნება ვითარება, რომ თუ ამერიკის შეერთებულ შტატებს დავუდევროთ ეკონომიკურად, ანთ დავამთავრებთ კომუნისტურ მშენებლობას. არა, ეს ვერ ვიღებთ არ არის ჩვენი წინსვლის საბოლოო ზღვარი, არამედ მხოლოდ დადამყვანი ეტაპი კაპიტალიზმთან შეჯიბრებაში.

კვებობით რა ამერიკის, იგი ჩვენთვის ეტლიანად როდი მიგვანია ეკონომიკურ მშენებლობაში. დიდად განვითარებული ეკონომიკის პირობებში ამერიკის შეერთებულ შტატებში გაბატონებულია წარმოებისა და განაწილების მანქანური კაპიტალიზმის წესი. იქ ყოველგვარი საჭიროების სიჭარბის პირობებში არის მილიონობით უმუშევარი და გაუმრავლდა ადამიანი, რომლებიც ყოველ ელემენტარულ მოთხოვნებზედაც ვერ იქნა-ყოფილებენ. კომუნისტებს ეს კი არა სურთ, რომ მიზანმიმართულად, არამედ, პირიქით, სურთ ბოლო მოელოთ ასეთ უსამართლობას დედამიწაზე. და თუ ამერიკის შეერთებულ შტატებში წარმოების დონეს ჩვენი ეკონომიკის ზრდის საზომად ვიღებთ, ეს მხოლოდ იმისათვის, რომ შევადაროთ იგი ყველაზე განვითარებულ კაპიტალისტურ ეკონომიკას. მოვუგებთ რა ეკონომიკურ შეკრებიან ამერიკის შეერთებულ შტატებთან, ჩვენ დავამთავრებთ კომუნისტური მშენებლობის მხოლოდ პირველ ეტაპს. იმ ეტაპზე მიღწეული ეკონომიკური განვითარების დონე ჩვენთვის სრულიად არ არის საბოლოო სადღერი, არამედ მხოლოდ ასაკცხვია, რომელზეც ჩვენ შევძლებთ დავუფროთ ყველაზე განვითარებული კაპიტალისტურ ქვეყანას, ამ ასაკცხვზე დავტოვოთ იგი, ჩვენ კი წინ წავივად.

საწარმოო ძალების ზრდასთან ერთად სრულყოფილად განვითარებული საზოგადოების ურთიერთობა, რომელიც ემყარება საზოგადოების ყველა მშრომელთა ამხანაგური თანამშრომლობის, მეგობრობისა და ურთიერთანხარების საწყისებს. ჩვენს ქვეყანაში უკვე ახლა საზოგადოებრივი შრომა განსაზღვრავს ახალი სოციალისტური ურთიერთობის განვითარებას, ადამიანის მაღალ მორალურ თვისებათა მამყენებელი.

ახალი მატერიალურ-ტექნიკური საფუძველზე სოციალისტური წარმოების შემდგომი განვითარების, შრომასთან სწავლების სულ უფრო მჭიდრო შეერთების კვალობაზე თანდათანობით წარმოება არსებითი განსხვავება გონებრივ და ფიზიკურ შრომას შორის. ადამიანთა ყოველმხრივი განვითარებასთან ერთად შრომა სულ უფრო განვითარდება მათი უპირველესი სასოციალისტო მოთხოვნებზე. ამას ხელს შეუწყობს სამუშაო დღის დასახული შედეგებისა და შრომის პირობების შემდგომი გაუმჯობესება. როცა წარმოების ყველა დარგში შემოღდება ექნება ავტომატიზაცია, როცა ადამიანი განდობა მანქანების მითაობით, მას მოუხდება ნაკლები დრო და ძალა ხარჯის არსებობის საშუალებათა წარმოებისათვის. შრომა, რომელიც ზოგჯერ ვერ ვიღებთ და მომქსნეულია, გადაიქცევა განხორციელებულად, ყოველმხრივ განვითარებული ადამიანის სიხარულისა და სიამოვნების წყაროდ.

კაცებზე რა მომავალ პერიოდში მთელი ჩვენი მუშაობის პირველ პლანზე კომუნისტური მატერიალურ-ტექნიკური ბაზის შექმნას, ჩვენ მილიონად ვიშვებებით მარქსიზმ-ლენინიზმის მოძღვრებას, საბჭოთა კავშირის, ყველა სოციალისტური ქვეყნის გამოცდილებას. საზოგადოების განვითარებაზე აუცილებლად გვეხერხება კომუნისტური სხვა უმნიშვნელოვანესი პრობლემები — საზოგადოების მთავარი პრობლემა მატერიალური და სულიერი დონის საზოგადოების ყველა წევრთა შორის განაწილების პრობლემა. მარქსიზმ-ლენინიზმი გვასწავლის, რომ განაწილება საზოგადოების განვითარებაში წარმოადგენს არა მხოლოდ საზოგადოების წევრებს შორის, არამედ წარმოების წესზე და საზოგადოებაში წარმოებული პროდუქტების რაოდენობაზე.

სოციალისტური საზოგადოებაში განაწილება ძირითადი ხორციელდება შემდეგი პრინციპით: თვითუფროსაგან — უნარის მიხედვით, თვითუფროს — შრომის მიხედვით. ეს ნიშნავს, რომ მატერიალური და კულტურული დონის მეტი ნაწილი საზოგადოების წევრთა შორის ნაწილდება საზოგადოებრივ წარმოებაში მათი შრომითი წვლილის მიხედვით.

რა თქმა უნდა, საჭიროა გავითვალისწინოთ, რომ უკვე სოციალიზმის პირობებზე მატერიალური და კულტურული დონის მნიშვნელოვანი და სულ უფრო მზარდი ნაწილი საზოგადოების წევრთა შორის ნაწილდება მათი შრომის რაოდენობას და ხარისხის დამოკიდებულად. ესე იგი უფასოდ. საზოგადოება დიდ ხარჯს იწვევს მოქალაქეთა უფასო განათლებისათვის, უფასო მკურნალობისათვის, პენსიით უზრუნველყოფისათვის, მრავალწლიანი ოჯახების დახმარებისათვის, კლუბებით, ბიბლიოთეკებით და სხვ. უფასო მომსახურებისათვის.

მნიშვნელოვანია, რომელიც აქვს სახელმწიფოს ხარჯებს. აგრეთვე ხარჯებს, რომლებსაც კომუნისტურებში საზოგადოებრივი ფინანსებიდან იწვევს, მშრომელთა მატერიალური ადგილობრივობისა და მდგომარეობის გაუმჯობესებისათვის, შეიძლება დავსაზრათოთ შემდეგი ციფრებით. ჩვენს ქვეყანაში საზოგადოებრივ წარმოებაში დასაქმებულია დაახლოებით 100 მილიონი მუშა, მისამსახურე, კომუნისტური ამასთან სახელმწიფოს, კოლმეურნეობა და საზოგადოებრივ ორგანიზაციათა ცხაყოფაზე დაახლოებით 20 მილიონამდე პენსიონარი. 5 მილიონი ბავშვი იმყოფება საბავშვო ბავშვობაში, ბავშვებსა და საბავშვო სახლებში. უმაღლესი და საშუალო სპეციალური სასწავლებლების, სკოლების, შრომითი რეზერვების სასწავლებლების 3 მილიონი 300 ათასი სტუდენტი და მოსწავლე უზრუნველყოფილია სახელმწიფო სტიპენდიით და საერთო საცხოვრებელით; სკოლა-ინტერნატების მოსწავლენი მთლიანად უზრუნველყოფილი არიან სახელმწიფოს მიერ. 5 მილიონი 500 ათასი ბავშვი ყოველ წელიწადს ისვენებს პიონერთა ბანაკებში, საზაფხულო სასკოლო მოედნებზე და სასპორტო-ტურისტულ ბაზებში. 3 მილიონზე მეტი მუშა, მისამსახურე და კომუნისტური ყოველწლიურად მკურნალობს და ისვენებს სანატორიუმებსა და დასასვენებელ სახლებში სოციალური დაზღვევისა და კომუნისტურების სახსრებით. გარდა ამისა, სახელმწიფოსგან დახმარებას იღებს დაახლოებით 7 მილიონი მრავალწლიანი და მარტონეული დღეა.

შემდეგში სახელმწიფოს ხარჯები ამ მიხედვისათვის გაიხილება. კომუნისტების ჩვენი წინსვლის კვალობაზე სულ უფრო დაიკადრება საზოგადოების ზრუნვა ყოველი ადამიანისათვის მისი დაბადებიდან ღრმა მოხუცებულბამდე.

თანამედროვე ეტაპზე იმ წლის მთავარი საზომი, რომელსაც თვითუფროს იღებს საზოგადოებისგან პროდუქტების განაწილებისას, არის შრომა, მისი რაოდენობა და ხარისხი. ლენინი ამბობდა: „მანამდე, სანამ კომუნისტი „უმაღლესი“ ფაზა დადგებულს, სოციალისტური მოთხოვნები შრომის ზომისა და მომხმარების ზომის უსაბუთოდ კონტროლს საზოგადოების მხრიდან და სახელმწიფოს მხრიდან...“ (თხზ., ტ. 25, გვ. 585).

ჩვენი ქვეყნის განვითარების ისტორიაში იყო „სამხედრო კომუნისტი“ პერიოდი, როცა ჩვენ დროებით იძულებულ ვიყავით დავზოგადოებოთ შრომის მიხედვით განაწილების პრინციპს და დავდგომოდით „შემაგის მიხედვით“ გათანაბრებით განაწილების გზას. ეს ლენინისთვის გამოიხატა იყო სურსათისა და საწარმოო საქონლის არა სიჭარბის, არამედ მწვევა ნაკლებობით. უმკაცრესი სასურსათო დისციპლინის გზით სახელმწიფომ, იძულებულია ზოგჯერ მერცხე ვიღებოდა პურს ერთ კაცზე დღში, შეძლოთ თვინდა აეცილებოდა მასობრივი შიმშილი და უზრუნველყო წითელი არმიის მეტროპოლიტი და ქალაქის მოსახლეობა უფუნად ციფრე, მაგრამ რეგულარული სასურსათო უზრუნველყოფით.

მაგრამ განაწილების ასეთ ფორმა არ შეიძლებოდა ნორმალური ეკონომიკური სისტემა ყოფილიყო. მისი ნაკლი გამოიხატებოდა მამინე, როგორც კი ჩვენი ქვეყანა დაიდავა სახალხო მეურნეობის აღდგენასა და განვითარებას. გ. თ. ლენინმა მთელი პირდაპირობით განაცხადა მამინე, რომ თუ არ იქნებოდა მუშათა მატერიალური დაინტერესება მათი შრომის შედეგად, ვერ ავამბოდიდით ჩვენი ქვეყნის საწარმოო ძალებს, ვერ შექმნიდით სოციალისტური ეკონომიკისა და ვერ წარვიყვანდით ათეულ მილიონობით ადამიანს კომუნისტიკაზე.

შეიძლებოდა მშენებლობაზე გადასვლასთან ერთად თანმიმდევრულად წესდებოდა მუშათა და მოსამსახურეთა ფულადი ხელფასი. ხელფასი საფუძვლად დაედო შრომის მიხედვით განაწილების პრინციპს. საკომუნისტურ-წარმოების დონის გაზარდვასთან ერთად განაწილების ეს პრინციპი საკომუნისტურ სოფელშიც დამკვიდრდა.

ზოგჯერ მიეცინოდა მუშაკი თავის სტატუსსა და ლექსიში გამოთქმას იმ აზრს, რომ შრომის მიხედვით განაწილება ნიშნავს ბურჟუაზიული სამართლის გამოყენებას სოციალისტურ საზოგადოებაში. ისინი აყენებენ კითხვას, ხომ არ უნდა შემოვიტოთ ახლა შრომის მიხედვით განაწილების ნაცვალად საზოგადოებრივი პროდუქტების თანაბარი განაწილება ყველა მუშაკს შორის. მაგრამ ასეთ შეხედულებებს ვერ დავეთანხმებით.

მართალია, რომ მარქსი და ლენინი ლაპარაკობდნენ „ბურჟუაზიული სამართლის“ ნაშთებზე, რომლებიც გარდღეობდა სოციალიზმის დროს, მაგრამ ამასთანავე მათ მხედველობაში ჰქონდათ ძველი საზოგადოებისგან დადრჩენილი სამართლებრივი ფორმა, რომელიც გაქრება კომუნისტიკის პირობებში.

სოციალისტური განაწილება პრინციპით: თანაბარი ანაზღაურება თანაბარი შრომისათვის — ნიშნავს ერთნაირი სამართლებრივი საზომის შეფარდებას სხვადასხვა ადამიანისადმი. ასეთი ერთიანი, ყველასათვის თანაბარი საზომი შრომა. სოციალიზმის პირობებში გამოიჩინება კლასობრივი უთანასწორობა, რჩება მხოლოდ უთანასწორობა წილში, რასაც იღებენ პროდუქტების განაწილების დროს. რამდენადაც ადამიანებს აქვთ სხვადასხვა კვალიფიკაცია, არათანაბარი ნიჭი და შრომის უნარი, ჰყავთ ოჯახის სხვადასხვა შემადგენლობა, ბუნებრივი, რომ თანაბარი შრომისათვის თანაბარი ანაზღაურების დროს მათ ფაქტურად აქვთ არათანაბარი შრომისაგალი. მაგრამ ასეთი წესი გარდღეობდა კომუნისტური საზოგადოების პირველი ფაზისათვის.

არ შეიძლება ავიტოოთ სამართლებრივი ფორმის და ამ ფორმებით გამოხატული საზოგადოებრივი ურთიერთობის არსი. ბურჟუაზიული სამართალი წარმოების საშუალებების ცალკეულ პირთა კერძო საკუთრებად აღიარებს, ხოლო სოციალიზმში მათ საზოგადოებრივ საკუთრებად აქცევს და ამ მხრივ საფუძვლად უწყვეტს კვირის ბურჟუაზიული სამართლიანი სოციალიზმის დროს ყველა ადამიანს აქვს თანასწორი დამოკიდებულება წარმოების საშუალებებისადმი და იღებს შრომის მიხედვით. სოციალისტური საზოგადოებაში საზოგადოების ყველა შრომის ნაწილდება წევრისათვის მოქმედებს წესი — ვინც არ მუშაობს, ის არ ჰქვს.

კაპიტალიზმის დროს ფაქტური განაწილება ხდება არა შრომის მიხედვით, არამედ უწინარეს ყოვლისა კაპიტალის მიხედვით, წესრიგდება ღირებულების, მოგების, მიწის რენტის კანონებით. ამიტომ მეტ შემოსავალს იქ იღებს არა ის, ვინც მეტს შრომობს, არამედ ის, ვისაც მეტი კაპიტალი აქვს.

როგორც ვხედავთ, არსებობს ძირეული განსხვავება წარმოებულ ფასეულობათა განაწილებაში კაპიტალიზმისა და სოციალიზმის დროს.

შრომის მიხედვით განაწილების სოციალისტური პრინციპი ემყარება იმის აღიარებას, რომ შეუძლებელია გათანაბრებით განაწილება სოციალიზმის პერიოდში. ეს არის ერთდღობით განხორციელებული და სამართლიანი პრინციპი განაწილების მიხედვით პრობლემისათვის. არ შეიძლება არ ვხედავდეთ იმას, რომ გათანაბრება გამოიწვევდა უსამართლო განაწილებას: ცუდი მუშაკი და კარგი მუშაკი მიიღებდა ერთნაირ წილს, რაც ასარგებლოა მხოლოდ უნებართვისათვის. ადამიანებს შეეგრძობათ ის მატერიალური სტიმული, რომ უკეთ იმუშაონ, გაიღებენ შრომის ნაყოფიერება. შექმნას მეტი პროდუქტი. გათანაბრება ნიშნავს არა კომუნისტიკაზე გადასვლას, არამედ მის დასრულებას.

შრომის მიხედვით განაწილება უზრუნველყოფს ადამიანთა მატერიალურ დაინტერესებას წარმოების შედეგებით, სტიმულს აძლევს შრომის ნაყოფიერების ზრდას, მუშათა კვალიფიკაციის ამაღლებას, წარმოების ტექნიკური სრულყოფას. იგი ასრულებს აგრეთვე დიდ ადამიანურ-დებოტის როლს, აჩვენებს ადამიანებს სოციალისტური დისციპლინას, საყოველთაოდ და საკლდედებულად ზღის შრომას. სოციალისტურ საზოგადოებაში სულ უფრო ძლიერდება ადამიანთა შრომითი ერთუხიზობა, სულ უფრო მეტი მნიშვნელობა ენიჭება შრომის მორალურ სტიმულს. მატერიალური დაინტერესების გამო, შეგნების ამაღლების შედეგად, ჩვევის გამო შრომა სოციალისტური საზოგადოების მილიონობით მშრომლის სასიცოცხლო მოთხოვნადაც ხდება.

საზოგადოების წევრთა შორის პროდუქტების განაწილების მორალისთვის საჭიროება აღარ იქნება მხოლოდ კომუნისტიკის დროს, როცა საწარმოო ძალები იმდენად განვითარდებიან, რომ მრეწველ იქნება მომხმარებელი ყველა საჭირო სავსის სიხშირე და როცა ყველა ადამიანი ნებაყოფლობით და მატერიალური დონის მიღების ოდენობის მიუხედავად იმუშაობს თავისი უნარის მთელი ძალით და შეგნებული ექნება, რომ ეს საჭიროა საზოგადოებისათვის.

რა თქმა უნდა, კომუნისტური საზოგადოებაში იქნება შრომის გვეგნობითი და ორგანიზებული განაწილება წარმოების სხვადასხვა დარგში, საფუძვალ დროს საზოგადოებრივი მოქმედება საწარმოო პროცესების თავისუფლებათა გათვალისწინებით. სამაქნაო წარმოებას აქვს გარკვეული რიტმი, რომელიც შეუძლებელია, თუ არ იქნა ადამიანთა მუშაობის სათანადო განაწილება.

ზოგჯერ ეს ელგარული აქვს წარმოდგენილი კომუნისტური საზოგადოება, როგორც ადამიანთა უფრომდ და არაორგანიზებული, ანარქული მასა. არა, ეს იქნება შრომის ადამიანთა დიდად ორგანიზებული და შეწყობილი თანამშრომლობა. იმისათვის, რომ მართოს მანქანები, თვითუფროსი გარკვეულ დროს და დადგინო წესით უნდა შესარბის თავისი შრომითი უფლებები და საზოგადოებრივი მოვალეობა. მომალის დიდად მექანიზებული და ავტომატიზებული წარმოება ადამიანთაგან არ მოიხიბვს მრავალი საათის შრომას, მათ ბევრი თავისუფალი დრო დარჩებათ იმისათვის, რომ იმუშაონ მეცნიერებაში, ხელოვნებაში, ლიტერატურაში, სპორტში და სხვ.

კომუნისტური მშენებლობის ამოცანების გადაჭრაში დიდი თვითუფროსი და პრაქტიკული მნიშვნელობა ენიჭება საკომუნისტური საკუთრების საკომუნისტური და საყოველთაო-სახალხო ფორმების განვითარებას და დაახლოების გზების შესახებ.

საკუთრების ცხადია, რომ მომავალში საკომუნისტური საკომუნისტური-კომპერატიული და სახელმწიფო ფორმები სავსებით შეერთდებიან ერთიან კომუნისტურ საკუთრებად. საკომუნისტური, ახლა რატომ არ ვამჩნევთ მათს შეერთებას და მიგვანია, რომ თანამედროვე ეტაპზე საჭიროა ყოველი დონის მიხედვით განვითარებით სახელმწიფო საკუთრებასთან ერთად აგრეთვე საკომუნისტური-კომპერატიული საკუთრება?

საკუთრების ფორმები იცვლება არა ნებისმიერ, არამედ ვითარდება ეკონომიკის კანონების საფუძველზე. დამოკიდებულია საწარმოო ძალების განვითარების ხასიათსა და დონეზე. საკომუნისტური წყობილება სასუბით შეესაბამება სოფლად თანამედროვე საწარმო ძალების განვითარების დონესა და საჭიროებას. იგი შესაძლებელია იმდენად უფრო ნაყოფიერად გამოიყენებით მოწინავე ტექნიკა სოფლის მეურნეობაში, რაც შეუძლებელია დაქუცმაცებული, ვერც გაცხერ მეურნეობებში. ახლა, როცა მღაერა თანამედროვე ტექნიკა უშუალოდ მიდის კომუნისტურებში, უფრო სწრაფად წარმოებას კომუნისტური საზოგადოებრივი წარმოების ზრდა.

თუ ახლი წარსულში ჩამორჩენა გვეხონდა სოფლის მეურნეობის მთელ რიგ დარგებში, ეს მოხდა არა იმიტომ, რომ საკომუნისტური ფორმა აფერხდება საწარმოო ძალების განვითარებას, არამედ იმიტომ, რომ ცუდად იყენებდნენ შესაძლებლობებს და უპირატესობებს, რომელსაც საკომუნისტური წყობილება იძლევა. უკანასკნელი ხუნდები სოფლის მეურნეობაში მოპოვებული წარმატებით ყველაზე დამაკვირვებელი მოწინავე იმის, რომ წარმოებითი ურთიერთობის საკომუნისტური-კომპერატიული ფორმას არ მარტო არ ამოუწერავს თავისი შესაძლებლობანი, არამედ იგი ემსახურება და შეუძლია კიდევ დიდხანს ემსახუროს სოფლის მეურნეობის საწარმოო ძალების განვითარებას.

საწარმოო ძალების შემდგომი განვითარებით ამაღლება საკომუნისტური წარმოების განსაზოგადოების დონე, მონდებთ საკომუნისტური-კომპერატიული საკუთრების დაახლოება საერთო-სახალხო საკუთრებასთან, თანდათანობით წარმოება ზღვარი მათ შორის. ამას მოწმობენ შემდეგი დამახასიათებელი პირობები:

ქვე-ერთი, განხორციელდა იზრდობიან კომუნისტურებთან განუყოფელი ფონდები, რომლებიც შეადგენენ საკომუნისტური წარმოების შემდგომი განვითარებისა და საერთო-სახალხო საკუთრებასთან საკომუნისტური-კომპერატიული საკუთრების თანდათანობით დაახლოების ეკონომიკურ საფუძველს.

მეორე, საზოგადოებრივი საკომუნისტური წარმოება სულ უფრო სრულად მოიცავს ზედნებ სოფლის მეურნეობის ყველა დარგს. საზოგადოებრივი მეურნეობის განვითარების კვალობაზე სულ უფრო მეტად დაკაცყოფილება კომუნისტურეთა მოთხოვნებზე. ამას მარტო პურზე, არამედ აგრეთვე ღებზე, ხორცზე, კარაჭზე, ბოსა-არებზე, კარტოფილზე, ხილზე კომუნისტურეთა არა პირად ნაკლებობაზედაც დახმარებ მეურნეობებში. არამედ ეკონომიკურად ხელსაყრელი საერთო-საკომუნისტური წარმოების პროდუქტებია.

მესამე, სულ უფრო ფართოდ ვითარდება და გარდავალად ვითარდება საკომუნისტური-კომპერატიული საკომუნისტური ურთიერთობა, კომუნისტურეთა თანამშრომლობის სხვადასხვა ფორმები. ელექტროსადგურების, სარწყავი არხების, სასოფლო-სამეურნეო პროდუქტების გასაქმებავებელ საწარმოთა ერთობლივი მშენებლობა, საწარმო-სახალხო წარმოება, გზების მშენებლობა მოთხოვნის ბევრი კომუნისტური ღონისძიებათა სულ უფრო სისტემატურად გაერთიანებას.

მეოთხე, სოფლის მეურნეობის ელექტროფიკაციის, წარმოების მექანიზაციისა და ავტომატიზაციის განვითარებასთან დაკავშირებით სულ უფრო მეტად მოხდება წარმოების საკომუნისტური საშუალებათა შეერთება, თანდათანობით შეიქმნება წარმოების სახელმწიფო, საერთო-სახალხო საშუალებებთან, სასოფლო-სამეურნეო შრომა თანდათან გადაიქცევა ინდუსტრიული შრომის ნაირსახეობად.

საკუთრების საკომუნისტური-კომპერატიული და საერთო-სახალხო ფორმების ისტორიულად გაღრმავებული შეიქმნა მომავალში მოხდება არა საკომუნისტური-კომპერატიული საკუთრების შედეგად, არამედ მისი განსაზოგადოების დონის ამაღლების გზით სოციალისტური სასოფლო-სამეურნეო დახმარებათა და მხარდაჭერის საკომუნისტური-კომპერატიული საკუთრების შეიქმნა სახელმწიფო საკუთრებად უბრალდ ორგანიზაციულ-სამეურნეო ღონისძიებათა კი არ არის, არამედ ქალაქსა და სოფელს შორის არსებითი განსხვავების დაღწევის ღრმა პრობლემის გადაჭრა.

მომავალ შედეგს წელიწადში მხედველობაში გვაქვს დამყვანი ნაბიჯი გადავადგათ საკომუნისტური-სამეურნეო წარმოების შემდგომ აღწეობაში და ამის საფუძველზე უზრუნველყოთ სოფლის მოსახლეობის ცხოვრების კულტურულ-საყოფაცხოვრებო პირობების ძირეულად გაუმჯობესება. ხოლო მომავალში პარტია მიზნად ისახავს საკომუნისტური სოფელი გადააქციოს ქალაქის ტიპის კეთილმოწყობილ დასახლებულ პუნქტებზე თანდათანობით კომუნალური და კულტურულ-საყოფაცხოვრებო მომსახურების ყველა მიღწევის გამოყენებით.

ეკონომიკური განვითარების პრობლემებთან ერთად გარდღეობს სახელმწიფო საზოგადოების პოლიტიკური ორგანიზაციის, სახელმწიფოებრივი წყობილებისა და მართვის საკითხები კომუნისტიკაში გაწეული მშენებლობის პერიოდში.

მარქსიზმ-ლენინიზმი გვასწავლის, რომ კომუნისტიკის დროს სახელმწიფო მოსახლეობს, რომ საზოგადოებრივი მართვის ფუნქციები დაკარგვენ თავიანთ პოლიტიკურ ხასიათს და გადაიქცევიან საზოგადოების საქმეთა უშუალო სახალხო სამმართველოდ. მაგრამ არ შეიძლება გავბრალდებულად წარმოვადგინოთ სახელმწიფოს ორგანიზების კვლითა პროცესის საშუალოდ ფორმულაში მარგამ მათი განხორციელების ხასიათი და საშუალებანი სხვა იქნება, ვიდრე განვითარების თანამედროვე სტადიაზე.

სახელმწიფოს კვლითა საკითხი, თუ მისი დიდიქტიკურად გაეგვიფოს, არის სოციალისტური სახელმწიფოების რიგითი კომუნისტური საზოგადოებრივი თვითმმართველობად განვითარების საკითხი. კომუნისტიკის დროს დაჩრება ზოგიერთი საზოგადოებრივი ფუნქცია, ახალადელო სახ

საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის რიგგარეშე XXI ყრილობა

ეხილავნენ ს. ს. ხრუშჩოვის მოხსენებებს და სხვა საკითხებს

ჩვენი ყრილობა ამჟამად უახლოესი მომენტისათვის კომუნისტური მშენებლობის გრანდიოზულ გეგმას, პარტია განსაზღვრავს მთავარ ამოცანებს, საერთო სტრატეგიულ ხაზს და ისტორიული პერიოდისათვის. მას შემდეგ, რაც მიღებულ იქნა გადაწყვეტილება, ყოველმა რესპუბლიკამ, მხარემ, ოლქმა, რაიონმა, ქარხნის, ფაბრიკის, მშენებლობის, კომპლექსების, საბჭოთა მეურნეობის, სამეცნიერო დაწესებულების ყოველმა კოლექტივმა, ხატოვანდ რომ თქვათ, სწორად უნდა განსაზღვროს ის მიზანი, რომელიც თავისი საქმიანობის უზარუნუნდა აიღოს ამ თუ იმ კოლექტივში, რათა თავისი შრომით აქტიური მონაწილეობა მიიღოს შეიქმნილი გეგმის მილიონად და გადაჭარბებით შესრულებაში. სწორედ ასეთი სახეობით კონკრეტული ამოცანების გადაწყვეტას უნდა დაეჭიდებოდნენ ახლა პარტიული ორგანიზაციების ორგანიზატორული და იდეოლოგიური მუშაობა.

ახლა განსაკუთრებით საჭიროა კონკრეტულობა და მიზანსწრაფვა მუშაობაში, საქმის ღრმად ცოდნა. მარტო, ზოგადი სიტყვები, ზოგადი მოწოდებანი არაფერია არა ღირს.

კომუნისტებისათვის ბრძოლის იდეას ჩვენი პარტია აცნობს მასებს სავსებით გარკვეული ამოცანების სახით, რასაც და წარმატებას თვითვე კოლექტივის, ყველა აღმასრულებლის ღონისძიებებს მათ გადასაწყვეტად.

შეიქმნილი გეგმის წარმატება გადაწყვეტა უშუალოდ საწარმოებში და მშენებლობებში, კოლექტივობის მიხედვით და საბჭოთა მეურნეობებში, სამეცნიერო დაწესებულებებში. ამასთან დაკავშირებით კიდევ უფრო მაღალდება ადგილობრივი პარტიული ორგანიზაციების, პირველადი პარტიული ორგანიზაციების როლი. ისინი მოვალენი არიან მიიღონ იმას, რომ თვითვე საწარმოში, თვითვე კოლექტივობაში და დაწესებულებაში შეიქმნას შემოქმედებითი შრომის და საწარმოო აღმაშენებლის აქტივობა.

მთავარი უნდა იყოს გამთავისებრი მთელი არსებული მატერიალური რესურსები, საჭიროა ყოველმა მშრომელმა შეიგნოს, რომ ამოცანა — დაგეგმვა და გაყვანა უნდა ყველაზე განვითარებულ ქვეყნებს ერთ სულ მოსახლეზე პროდუქტების წარმოების მხარე — შეიძლება წარმატებით დასრულდეს მხოლოდ მაშინ, როცა მივიღებთ შრომის უფრო მაღალ ნაყოფიერებას მრეწველობაში და სოფლის მეურნეობაში. ამასთან შრომის ნაყოფიერება ამერიკის მეურნეობაში მტკიცებით მრეწველობაში უფრო მაღალია, ვიდრე ჩვენში, დაახლოებით 2-2,5-ჯერ და სოფლის მეურნეობაში — დაახლოებით 3-ჯერ. ჩვენი შესაძლებლობა გაეჭიან ახლო მომავალში დაგეგმვა და გაყვანა უნდა ამერიკის მეურნეობაზე მტკიცებით უფრო მაღალი ნაყოფიერების მხარე. თვითვე უნდა პარტიულმა ორგანიზაციამ უნდა ამოქმედოს ყველაფერი, რასაც შეუძლია უზრუნველყოს ამ მიზნის მიღწევა.

შეიძლება იტყვას, რომ მუშები და კოლმეურნეები, ჩვენი ინტელიგენცია, რომელიც მუშაობს თანამართლის, თვითნებ საზოგადოებისათვის, გამოიჩინენ შემოქმედებითი ენერჯია და ინიციატივა, რათა გადაჭარბონ ამერიკელი მუშებისა და ფერმერების შრომის ნაყოფიერებას, რომელიც ცხდარობს ექსპლუატატორთა ბატონობის პირობებში. შრომის ნაყოფიერების გადინება ჩვენში მივალწვებთ მეცნიერებისა და ტექნიკის უახლოესი მიღწევისას, საჭიროა პროცესების კომპლექსური მექანიზაციის და ავტომატიზაციის თანამედროვე საშუალებათა გრძელვადიანი გამოყენების გზით, რომლებიც ააღივლებენ ადამიანთა შრომის მრეწველობას და სოფლის მეურნეობაში. ამ ამოცანის განხორციელების დღემდე მნიშვნელოვანი ფაქტორი იქნება საბჭოთა საზოგადოების მშობლივთა სულ უფრო მზარდი კომუნისტური შეგნება.

საჭიროა სამრეწველო და სასოფლო-სამეურნეო საწარმოს, მშენებლობის თვითვე კოლექტივში, თვითვე უნდა მუშაობდეს კოლმეურნეებში კარგად შეიგნოს ეს. თვითვე უნდა მუშაობდეს უნდა გამოიყენოს მანქანა, რომელსაც იგი ამუშავებს; — ჩარბი, აგრეგატი, ტრაქტორი, კომბაინი, — გამოიყენოს შრომის მოწინავე მეოღები მრეწველობაში ან სოფლის მეურნეობაში, რათა მიტოვდეს მალახარისხიანი და იაფი პროდუქცია მოგვეცეს.

კონკრეტულად და მიზანსწრაფვა თანბარდა საჭიროა ორგანიზატორული და იდეოლოგიური მუშაობაში. მოუწოდებენ რა კომუნისტური მშენებლობის გეგმების შესრულებისაკენ, პარტიულმა ორგანიზაციებმა, პროპაგანდისტებმა და აგიტატორებმა ნათელი და გასაგებ ფორმით უნდა განმარტონ, რა არის კომუნისტი, რა დანი სიყვეთე მოაქვს მას ადამიანებისათვის, ყოველი ღონისძიებით დაუჭირონ მხარი და განავითარონ კომუნისტი ყლორტები.

პარტისტულ-ლენინური თეორია, რომელიც ჩვენი იდეოლოგიის საფუძველს შეადგენს, გასაყრდნელ დაკავშირებულია ადამიანთა ცხოვრებასთან. კომუნისტი დაიღი იდეებში განუყოფელია იმ ადამიანთა საქმიანობისაგან, რომელიც აწარმოებენ საზოგადოების მთელ მატერიალურ დოგლასს.

კომუნისტური საზოგადოება მშრომელ ადამიანთა სანუკვარი ოცნებაა. მაგრამ იმისათვის, რომ ეს ოცნება განახორციელოთ, არ შეიძლება მიუყვდეთ ღეღამივას, არ შეიძლება დაივიწყოთ, რომ კომუნისტი მშენებლობაში მთავარი მატერიალურ ფასეულობათა წარმოება ადამიანთა ცხოვრების გასაუმჯობესებლად. კომუნისტური იდეალები შეიძლება განხორციელდეს მხოლოდ საზოგადოების მატერიალური და სულიერი დოგლასის სიუხვის პირობებში. აი ამიტომ, ვლადიმერმა რა კომუნისტის მშენებლობის დიად გეგმებზე, ხაზს ვუსვამთ, რომ პირველხარისხიანი მნიშვნელობა აქვს იმას, რომ გადიდდეს ღონისძიების, მანქანების წარმოება, ნავთობის ამოღება, ელექტროენერჯიის გამოუმუშავება, მარცვლეულის, ხორცის, კარაქის, ტანსაცმლის, ფეხსაცმლის წარმოება, ბინების მშენებლობა.

ჩვენი იდეოლოგიის, კომუნისტი იდეების დიადი ძალა განუყოფელია კავშირი ხალხის ცხოვრებასთან, მის საქმიანობასთან, საზოგადოების განვითარებასთან. ამხანაგებო! შეიძლება იტყვიან განხორციელებაში პირველხარისხიანი როლი ეკუთვნის პარტიას და სახელმწიფოს კადრებს. კადრების აღზრდასა და დაწინაურებაში დიდი მუშაობაა გაწეული სკკპ XXI ყრილობის შემდეგ. მრეწველობისა და მშენებლობის მართვის გარდაქმნის შედეგად ყოველი სამინისტროთა და ცენტრალური უწყებათა ბევრი ხელმძღვანელი მუშაი ეკონომიურ რაიონებში გადავიდა სახალხო მეურნეობის საბჭოებში, საწარმოებში და მშენებლობებზე სამუშაოდ.

სოფლის მეურნეობაში გაიზარდა ათეულ ათასობით კვალიფიციური სპეციალისტი და გამოცდილი ორგანიზატორი.

მაგრამ კადრების განლაგებისა და აღზრდისათვის მუშაობაში ჩვენ ჯერ კიდევ ბევრი რამ უნდა გადავკეთოთ. ხელმძღვანელთა სამუშაოზე უნდა დავაწინაუროთ მომზადებული, საქმის მცოდნე, ინიციატივანი ადამიანები, რათა ადამიანები, რომლებიც მთელ ძალოვნებსა და ცოდნას მოახმარებენ ხალხის კეთილდღეობას, მუშაობაში შეიტანენ რეკოლუციური სულისკვეთებას, ბოლშევიკურ მზუნველობას, პრინციპულობას, ადამიანები, რომლებსაც აქვთ ახლის გრძობა. საჭიროა ჩვენმა მუშაკებმა სავსებით შეიგნონ პასუხისმგებლობა მინდობილი საქმიანობის პარტიისა და ხალხის წინაშე.

ჩვენი პარტია მდგრადი ასეთი კადრებით. ჩვენ გვყავს დიდი რეზერვები იმისათვის, რომ ხელმძღვანელ პოსტებზე დავაწინაუროთ როგორც გამოცდილი მუშაკები, რომლებმაც თავი გამოიჩინეს, ისე ჩვენი ნიჭიერი ახალგაზრდობა. ამავე დროს ფაქტები მწიფობენ, რომ ხელმძღვანელ კადრებს შორის ჯერ კიდევ საქაოლ არ არიან ასეთი ახალგაზრდა მუშაკები, არ არიან ისინი, კერძოდ, რაიონული, საქალაქო, საოლქო, სამხარეო კომიტეტებისა და მოკავშირე რესპუბლიკების კომპარტიათა ცენტრალური კომიტეტების მდივნებს შორის.

საჭიროა უფრო გაბედულად ვაწინაურებდეთ ახალგაზრდა კადრებს, ამასთან არ ვუზიარებდეთ მათ ეჭვად კადრებს. ჩანს, საჭიროა საზოგადოებრივად დამტკიცებულ სხვახარად მიუღებელ „ქველისა“ და „ახალგაზრდის“ ცნებას. ჩვენში არტულ იზიარებდენ, რომ 35-40 წლის კაცი ჯერ კიდევ საქაოლ არ არის მომწიფებული ხელმძღვანელ მუშაკზე დასაწინაურებლად. ეს სწორი არ არის. ასეთი ასაკის მუშაკებს ბევრი ენერჯია აქვთ; ჩვენს მზარდ კადრებს ახლა აქვთ ღრმა ცოდნა და საქაოლ გამოცდილება. ასეთ ადამიანებს შესაძლებლობა უნდა მიეცეთ პრაქტიკულ მუშაობაში გამოიჩინონ თავიანთი ნიჭი, გვიჩვენონ, რომ მათ შეუძლიათ წარმატებით შეასრულონ მინდობილი საქმე. ახალგაზრდა კადრების შეხება ძველ კადრებთან — ეს არის სწორი გზა, რათა უკეთეს შედეგები გავქნეს მუშაობაში.

ზოგაერთი პარტიული ორგანო ყოველთვის როდი აფასებს სწორად საქმიან და მცოდნე ადამიანებს და დროზე როდი აწინაურებს მათ, ურავდება იმას, რომ ზოგჯერ პასუხსავე პოსტებზე დიდხანს არიან სუსტი, ცხოვრებას ჩამორჩენილი ადამიანები, რომლებიც თავს ვერ ართმევენ მინდობილ საქმეს. იმის ნაცვად, რომ განთავისუფლებდნენ მათ მუშაკებისაგან, ისინი ხშირად ერთი ადგილიდან მეორეზე, რაიონიდან რაიონში, ოლქიდან ოლქში გადასვდა, რაც იწვევს მოღუულებას, ხელს უშლის ახალი ძალების შემატებას.

განსაკუთრებით საყრდნობა ის საკითხი, რომ ეკონომიკური კადრები განამტკიცოთ ჩამორჩენილი საწარმოები, კომუნისტურად, საბჭოთა მეურნეობები, რაიონები, მოწინავე საწარმოებები, კომუნისტურებთან და საბჭოთა მეურნეობებთან ერთად ჯერ კიდევ ცოტად როდი არიან მცოდნე, რომლებიც დიდხანს სერობსულად ჩამორჩებიან ან ერთ ადგილს ტკეპნიან. ყველაზე ხშირად ეს იმდროს ხდება, რომ ასეთ საწარმოთა და მეურნეობათა სათავეში არიან სუსტი მუშაკები, რომლებსაც საკმაო მომზადება არა აქვთ და რომლებიც ცუდად ერკვიებიან ეკონომიკაში, წარმოებაში და უხარი არ შესწევთ ჯეროვან დაზამხმ ადამიანები. ჩვენ რომ შევძლებდეთ მოკლე ხანში განვამტკიცოთ ყველა ჩამორჩენილი უბანი კარგი ორგანიზატორებისა და სპეციალისტების გამოყენებით კადრებით, ამით ავამუშავებდით დიდ რეზერვებს და დიდ ნაბიჯს გადავდგამდით სამრეწველო და სასოფლო-სამეურნეო წარმოების აღმაშენებლაში. საჭიროა მთელი სიმტკიცით მოვიცოდეთ ხელს ამ საქმეს.

უნდა ითქვას აგრეთვე კადრების იმ ნაწილზეც, რომელმაც მრავალი წლის განმავლობაში აქტიურად და ნაყოფიერად იმუშავა ჩვენი დიდი საქმის შეუძლებლად, მაგრამ ახლა ასაკის გეგმა ან სხვა მიზეზების შედეგად საჭირო ენერჯია და აქტივობით ვეღარ უძღვება მინდობილ საქმეს. მეტწილად ისინი კარგი, პარტიის ერთგული ამხანაგები არიან. მათ სავსებით დაიმსახურეს პარტიისა და ხალხის დიდი პატივისცემა და სიყვარული. ამ ამხანაგების დიდი გამოცდილება და ცოდნა უნდა გამოვიყენოთ, უნდა მიეცეთ მათ სამუშაო, რომელიც შესაძლებელია მათს ფინიურ შესაძლებლობებსა და უნდს. არ შეიძლება დაეჯავთ ეს ამხანაგები, როცა ისინი გამოიქვამენ სხვა სამუშაოზე გადასვლის ან პენსიაზე გასვლის სურვილს. ჩვენი ჯალია ვიზრუნოთ იმისათვის, რომ ამ ადამიანებს კარგი პირობები შევქმნათ.

უახსნელ წლებში პარტიული ორგანიზაციები უფრო ხშირად გზავნიან ხელმძღვანელ მუშაკებს ადგილებზე მუდმივ სამუშაოდ. პარტიის მოწოდებით მათგან ათასობით მუშაკი ჩაუდგა სათავეში კომუნისტურებს, საბჭოთა მეურნეობებს და მოკლე ვადაში მძალა მნიშვნელოვან წარმატებებს სოფლის მეურნეობის ადგილობრივისათვის ბრძოლაში. კარგი შედეგები მოიტანა აგრეთვე გამოცდილი სამეურნეო ხელმძღვანელების მნიშვნელოვანი ჯგუფის გადასვლამ საწარმოებში და მშენებლობებზე. ეს მუშაობა კვლავ უნდა განვაგრძოთ.

ჩვენს წინაშე მდგომი ამოცანების თვალსაზრისით საჭიროა ყოველმხრივ განვიხილოთ და სწორად გადავწყვიტოთ სამეურნეო და კულტურული მშენებლობის სხვადასხვა დარგისათვის კადრების მომზადების დადგენის საკითხები. დიდმნიშვნელოვანი და გადაუდებელი საქმეა უზრუნველყოთ კვალიფიციური მუშაკებით ჩვენი ქვეყნის ის რაიონები, რომლებშიც უახლოესი წლების მანძილზე უნდა განხორციელდეს დიდი საქმეები — აურახელი ბუნებრივი სიმდიდრის ათვისება, ახალი ინდუსტრიული ცენტრების შექმნა.

ისევე როგორც ყვამირის ათვისების პერიოდში ათასობით სპეციალისტი და გამოცდილი ხელმძღვანელი დიდი ადგილობრივებით წავიდა სამუშაოდ აღმოსავლეთ რაიონებში, ახლა საჭიროა ფართოდ გავშალოთ მოძრაობა იმისათვის, რომ ქვეყნის ამ უმდიდრეს რაიონებში წავიდნენ მრეწველობის, ენერჯეტიკის, ტრანსპორტის, მშენებლობის, სოფლის მეურნეობის მუშაკთა, აგრეთვე მეცნიერებისა და კულტურის სხვადასხვა დარგის მუშაკთა ახალი მრავალრიცხოვანი რაზმები. მოწინაშისა და მხარდაჭერის ღრსია თვალსაჩინო მეცნიერთა — აკადემიკოსების მიხედვით ალექსის-მე ლავრენტევის, სერგეი ალექსის-მე ხრისტიანოვიჩისა და სერგეი ლევიის-მე სობოლევის შვაკის, რომლებმაც წამოაყენეს ქვეყნის აღმოსავლეთში ახალი სამეცნიერო ცენტრების შექმნის იდეა და წავიდნენ იქ მუდმივ სამუშაოდ.

კომუნისტური პარტია ჩვენს კადრებს, ყველა კომუ-

ნისტს ზრდის მალალი მომთხონელობის, ნაკლოვანებებისადმი შეურთებლობის სულსკვეთებით, კრიტიკისა და თვითკრიტიკის, პარტიული პრინციპულობის, ხალხის ინტერესებისათვის, კომუნისტი საქმიანობით ერთგული სამსახურის სულსკვეთებით.

ჩვენს ქვეყანასა და სხვა სოციალისტურ ქვეყნებში სოციალიზმის და კომუნისტი გამარჯვებისათვის ბრძოლაში მთელი გამოცდილება დასატურებს ლენინის იმ ერთ-ერთი დიდმნიშვნელოვანი დებულებას სისწრაფის, რომ კომუნისტური საზოგადოების მშენებლობის პროცესში პარტიის როლი უნდა იზრდებოდეს და არა სუსტდებოდეს, როგორც ახლა ამტკიცებენ თანამედროვე რევინიონისტები.

კომუნისტური პარტია, როგორც უმადლესი ფორმა საზოგადოებრივი ორგანიზაციისა, როგორც მოწინავე მშრომელი ყველა საზოგადოებრივ ორგანიზაციას.

ამხანაგებო! თანამედროვე პირობებში, როცა ჩვენი ქვეყანა მუდმივად განვითარების ახალ უზენაეს ეტაპზე ვართ ბრძოლაში, მომწიფდა საკითხი, რომ საჭიროა ზოგადი ერთი ცვლილება და დამატება შევიტანოთ სსრ კავშირის კონსტიტუციაში. კონსტიტუციის მიღების დროიდან გავიდა 20 წელი მეტი, რომლებიც აღსავსეა მსოფლიო-ისტორიული მნიშვნელობის მოვლენებით. სოციალიზმი ვასცდა ერთი ქვეყნის ფარგლებს და მძლავრ მსოფლიო სისტემად გადაიქცა. მოხდა დიდმნიშვნელოვანი ცვლილებები საბჭოთა კავშირის პოლიტიკურ და ეკონომიურ ცხოვრებაში. კომუნისტური საზოგადოების აშენება პარტიისა და ხალხის უშუალო პრაქტიკული ამოცანა გახდა. სამინიო ცხოვრება და სერეთაშორისი მდგომარეობაში მომხდარი ყველა ეს უდიდესი ცვლილება უნდა აისახოს და განხორციელებული წესით დაეკვიდრეს საბჭოთა კავშირის კონსტიტუციაში — ჩვენი სახელმწიფოს ძირითადი კანონში.

ჩვენი საზოგადოების განვითარების ახლანდელ ეტაპზე კიდევ უფრო იზრდება მშრომელთა დებუტატების საბჭოების როგორც სახელმწიფო ხელისუფლების ორგანოების როლი, რომლებმაც მთელი თავიანთი მუშაობა უნდა აჯიონ მასების აქტივობაზე დაყრდნობით, სოციალისტური დემოკრატიის შემდგომი გაფართოების. მუშათა კლასისა და გლეხობის კავშირისა და ჩვენი ქვეყნის ხალხთა მეგობრობის კიდევ უფრო განმტკიცების საფუძველზე. საბჭოების მუშაობის გაუმჯობესების, მასებთან მათი კავშირის განმტკიცების, საბჭოთა დემოკრატიის შემდგომი განვითარებისა და საბჭოთა პრაქტიკულ საქმიანობაში მშრომელთა უფრო ფართოდ ჩაბმის მიზნით მოკავშირე რესპუბლიკების უმადლესმა საბჭოებმა L კორდა მიიჩნიეს მნიშვნელოვანად, დაახლოებით 350 ათასი კაცი, გადიდონ ადგილობრივი საბჭოების დეპუტატების რიცხვი მშრომელთა დებუტატების საბჭოების მომავალი თებერვალ-მარტის არჩევნებში.

უფრო წარმატებით რომ შევძლოთ განხორციელოთ თავიანთი როლი, საბჭოები მოვალენი არიან გადატვირთონ საკმის განვითარებისა და ბიორატრისმის ელემენტები, მეტი ზრუნვა გამოიჩინონ მშრომელთა მზარდი მოთხოვნების დაკმაყოფილებისათვის.

შეიძლება იტყვიან ქვეყნების მშენებლობისათვის საბრძოლველად ფართო მასების მოზიარებასა და დიდი მუშაობა უნდა გასწიონ პროფესიურებმა, რომლებიც ამჟამად თავიანთი რაზმში აერთიანებენ 50 მილიონზე მეტ მუშას და მოსახლესურებს. საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის XX ყრილობის შემდეგ პარტიულმა ორგანიზაციებმა გააძლიერეს პროფესიურებისადმი ხელმძღვანელობა, მეტ დახმარებას უწევს მათ მუშაობაში. მნიშვნელოვანად გაიზარდა პროფესიურების როლი — ისინი უფრო ღრმად სწავლებენ წარმოების საკითხებს, უფრო ენერჯიულად მუშაობენ მუშა-მოსახლესურება შრომის ნაყოფიერების გაზიდვის და შრომის პირობების გაუმჯობესებისათვის, უფრო ფართოდ აბამენ მასებს მეურნეობის მართვაში.

ვლადიმერ ილიას-მე ლენინი, ლაპარაკობდა რა კაპიტალიზმიდან კომუნისტი გადასვლის პერიოდში პროფესიონალი როლის შესახებ, აღნიშნავდა, რომ პროფესიურები „...არის აღმზრდელი ორგანიზაცია, საქმეში ჩაბმის, სწავლების ორგანიზაცია, ეს არის სკოლა,

ამხანაგებო! ჩვენ შესანიშნავ ხანაში ვცხოვრობთ, ჩვენს დროში საბჭოთა ხალხის ნებთა და შემოქმედებითი შრომით, საბჭოთა ხალხისა, რომელსაც კომუნისტური პარტია ხელმძღვანელობს, ხორციელდება კაცობრიობის ყველაზე გაბედული ოცნებანი. ადამიანთა ბევრი თაობა ოცნებობდა ბედნიერ მომავალზე, საზოგადოების ისეთ მოწყობაზე, სადაც არ იქნებოდნენ მიდრეპნი და ღარიბები, სადაც არ იქნებოდა შრომის ადამიანთა ჩაგვრა. ისინი ოცნებობდნენ კომუნისტი.

საუკუნეზე მეტი ხნის წინათ მუშათა კლასის დიდმა ბელადებმა და მასწავლებლებმა მარქსმა და ენგელსმა შეათარღეს მშრომელთა მეცნიერული კომუნისტი რევოლუციური თეორია. ეს ძველამოსილი თეორია, ახალ ისტორიულ პირობებში შემოქმედებითად განავითარდა და გამდიდრა უკვდავმა ლენინმა. მან შექმნა და გამოზარდა ჩვენი კომუნისტური პარტია, რომლის ხელმძღვანელობით ჩვენი ქვეყნის მუშათა კლასმა, მშრომელებმა მოახდინეს დიდი ოქტობრის სოციალისტური რევოლუცია, აშენეს სოციალიზმი და ახლა წარმატებით აშენებენ კომუნისტურ საზოგადოებას.

ჩვენ რწმენით და მტკიცედ მივდივართ წინ ნაცადი ლენინური გზით და გადავსახავთ ყველა სიმძნელსა და დაბრკოლებას. მსავსელ იმისა, როგორც ალბინსტა მოწინავე რაზმი გაბედულად და მამაცურად უტევს ახალ, თითქოსდა მიუღწევ მწვერვალს და უკავებენ გზას ადამიანებს, რომლებიც მოწინავე რაზმს მიჰყვებიან, ისევე ჩვენს პარტიას — საბჭოთა კავშირის მუშათა კლასის, მშრომელების მებრძოლ ავანგარდს — მიჰყავს საბჭოთა ხალხი კომუნისტი ელვარე მწვერვალისაკენ.

შეიძლება, რომელიმე ჩვენი შვიდი, ახალი დიდმნიშვნელოვანი, შეიძლება ითქვას, გადაწყვეტი ზღვარია ჩვენი ქვეყნის ისტორიული განვითარების გზაზე. კომუნისტური პარტია, მთელი საბჭოთა ხალხი აღსავსენი არიან მტკიცე რწმენით, რომ ისინი გადალახავენ ამ ზღვარს და გაველენ ფართო პლატოზე, და მაშინ გამოჩნდება ახალი სივრცეები, მაშინ უფრო ადვილი იქნება წინსვლა. ჩვენს წინაშეა ნათელი და კეთილშობილური

მართვა-გამგეობის სკოლა, მეურნეობის წარმართვის სკოლა, კომუნისტი სკოლა“ (იხ. ტ. 32, გვ. 2). ხედავთ, რა ღრმა აზრს აქსვდა ლენინი, როცა ამბობდა, რომ პროფესიურები ეს არის „კომუნისტი სკოლა“.

ხელმძღვანელობენ რა ლენინის ამ მითითებებით, პროფესიურებმა უნდა განავითარონ მუშათა კლასისა და ყველა მშრომელის აქტივობა, უნდა წარმართონ მათი ღონისძიებანი სახელმწიფო და საზოგადოებრივ მოღვაწეობაში. წარმოების მოწინავეები, გაავრცელონ მათი გამოცდილება თანამედროვე პირობებში პროფესიურების ექსპრესიადილი ამოცანების იმისათვის, რომ მოაწიონ საზოგადოებრიობის კონტროლი წარმოებაში შრომის დაცვისადმი, სამინიო მშენებლობის გეგმების შესრულებისადმი, საცხოვრებელი ფართობის განაწილებისადმი, ვაკრიბისა და საზოგადოებრივი ცვების საწარმოთა მუშაობისადმი, მშრომელთა სამედიცინო და კომუნალური მომსახურებისადმი. პროფესიურებმა უნდა გააუმჯობესონ კულტურულ-საგანმანათლებლო დაწესებულებათა საქმიანობა, ყოველდღიურად უნდა იმუშაონ მშრომელთა კომუნისტური მშენებლობისა და კულტურული ღონის ამაღლების საკითხებზე.

პარტიული ორგანიზაციები პროფესიურებს ყოველწლიურად უნდა უტვირთონ მხარს და ეხმარებოდნენ მათს დიდ და მნიშვნელოვან მუშაობაში. ექვი არ არის, რომ პროფესიურები ღრსიულ წყლილს შეიტანენ შეიქმნილი გეგმის წარმატებით განხორციელებას საქმეში.

ამხანაგებო! კომუნისტი მშრომელი პარტიის ერთგული თანამშემუშა ლენინური კომპარტია, რომლის რიგებში გაერთიანებულია 18 მილიონზე მეტი ქალიშვილი და ჰაბუკი. ახორციელებენ რა პარტიის XX ყრილობის გადაწყვეტილებებს, კომკავშირულმა ორგანიზაციებმა მნიშვნელოვანი მუშაობა გასწიეს იმისათვის, რომ დარწმუნონ ახალგაზრდობა სამეურნეო და კულტურულ მშენებლობაში აქტიური მონაწილეობის მისაღებად.

ჩვენმა ახალგაზრდობამ კარგად გამოიჩინა თავი ყამბარის ათვისებაში, სოფლის მეურნეობის აღმაშენებლაში, მრეწველობის განვითარებაში. ყოველწლიურად უნდა დაეკუთვნონ მხარი კომკავშირის ინიციატივას, რომ უახლოეს წლებში მილიონი ქალიშვილი და ჰაბუკი გაიზარდოს სამეურნეო მშენებლობის უზენაეს მოვლენებს და ჰაბუკებზე. ჩვენი ქვეყნის ქალიშვილებისა და ჰაბუკების ბევრი შრომითი საქმე მოწმობს მათი კომუნისტური შეგნების ზრდას, ახალგაზრდობის პარტიულ სურვილს თავდადებით იშრომოს საზოგადოების საკეთილდღეოდ. თავისი სახელოვანი საქმეებით კომკავშირმა მთელი ჩვენი ხალხის პატივისცემა და სიყვარული დაიმსახურა.

კომუნისტური მშენებლობის ახალი დიდი ეტაპი პროგრამა, რასაც სახავს ჩვენი პარტია მომავალი შეიქმნელოს. ჩვენი ქვეყნის მშენებლობის უზენაესი მოვლენებისათვის ჩვენი მშრომელი ქალიშვილები და ჰაბუკები უნდა იმუშაონ მთელი სიმტკიცით.

პარტიის XXI ყრილობისათვის მზადდებიან პერიოდში კომკავშირის თანხმობით ფართოდ გაიშალა ახალი პარტიული მოძრაობა — კომუნისტური შრომის ბრძოლის შექმნა.

პარტია გამოიქვამს რწმენას, რომ ლენინური კომკავშირი, ჩვენი სახელოვანი საბჭოთა ახალგაზრდობა შეიქმნა ჩვენი წარმატებით განხორციელებისათვის მებრძოლთა ბრძოლა რიგებში იქნება.

საბჭოთა ხალხმა სოციალისტური მშენებლობის მსვლელობაში შრომითი გმობის სასწაულები მოახდინა. არ შეიძლება ექვი ეწიოთ, რომ შეიქმნილი გეგმა გამოიქვებს შრომითი ენთუზიაზმის ახალ აღმავლობას, წარმოშობს ჩვენს ქვეყანაში კომუნისტური მშენებლობის დიდი პროგრამის დაევალებათა ვადამდე შესრულებისათვის საყოველთაო-სახალხო სოციალისტური შეგნების ახალ ფორმებს.

მისანი. ამ მიზნის მისაღწევად საჭიროა კარგად ვიზრუნოთ. ასეთი შრომა აღმაშენებელი ადამიანს, მოაქვს მისთვის კმაყოფილება და ბედნიერება.

საბჭოთა ხალხს მიღეს წინ სოციალისტური ბანაის ყველა ქვეყნის ხალხებთან მჭიდროდ შეკავშირებული. ახლა სოციალიზმის და კომუნისტი ძველამოსილი დროში გასწიდა ვართიანად ეკვირბისა და ახლის სოციალისტური ქვეყნების მილიარდად ადამიანი, ესე იგი მთელი კაცობ